

บทที่ 1

โครงการพัฒนาสัมสารณะไทย

1. หลักการและเหตุผล

ตามที่รัฐบาล ได้ให้นโยบายที่สำคัญในการสนับสนุนการท่องเที่ยว ที่ต้องการให้ “ห้องน้ำสาธารณะและในสถานที่ท่องเที่ยวเป็นห้องน้ำที่ สะอาด” เพื่อให้การบริการการท่องเที่ยวมีคุณภาพ มีภาพลักษณ์ที่สำคัญของประเทศไทยและประชาชนไทยมีและใช้สัมอย่างถูกหลักสุขากิบາล

กองประกันการประசារะแห่งชาติสู่การเป็น “เมืองไทยแข็งแรง” ของรัฐบาลเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2547 โดยรัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้คนไทยอยู่เย็นเป็นสุขทั้งกาย ใจ สังคม และปัญญา สามารถดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง พอประมาณอย่างมีเหตุผล ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีครอบครัวที่อบอุ่นมั่นคงอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และเกื้อกูลกัน มีสัมมาอาชีพทั่วถึง มีรายได้ มีสุขภาพแข็งแรงและอายุยืนยาว และได้ประกาศว่าจะดำเนินการเป็นเมืองไทยแข็งแรง 17 เป้าหมายนั้น เป้าหมายที่สำคัญที่นำไปสู่การเป็นเมืองไทยแข็งแรง อีกเป้าหมายหนึ่งคือ เป้าหมายที่ 13 คนไทยมีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะ มีน้ำสะอาด เพื่อคุณภาพชีวิตและการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ซึ่งการที่จะทำให้เกิดการมีที่อยู่ที่ถูกสุขลักษณะและการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี นั้น การพัฒนาด้านสุขากิบາลถือว่าเป็นกลไกสำคัญสู่ความสำเร็จของเป้าหมาย

ในอดีตที่ผ่านมาสัมภูมิเป็นปัญหาพื้นฐานที่สำคัญทางด้านสุขากิบາลสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมอนามัยได้เริ่มดำเนินการเรื่องนี้ โดยเฉพาะเรื่องการมีและการใช้สัมภูมิอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 ในรูปของโครงการพัฒนาอนามัยท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายดำเนินการปรับปรุงสุขากิบາลสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านในชนบท เพื่อลดอัตราป่วยและตายของประชาชนในชนบท อันมีสาเหตุเนื่องจากโรคระบบทางเดินอาหาร (พ.ศ. 2503–2534) ใช้กลวิธี มุ่งพัฒนาองค์กรของชุมชนให้สามารถเป็นฐานรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐไปสู่ประชาชน องค์กรของชุมชนถูกจัดขึ้นในรูปของกรรมการพัฒนาอนามัย ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าอาวาส ครูใหญ่ และตัวแทนชาวบ้าน ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปรากฏว่าได้ผลดี ประชาชนมีความเข้าใจถึงอันตรายของอนุจาระและไข้ไข้เดียวกันการพัฒนา ก่อให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เหมาะสมอย่างมากต่อความร่วมมือของชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนสามารถรับไปปฏิบัติได้จนถึงแผนพัฒนาสาธารณสุข ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534) กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเป้าหมายที่สำคัญ คือ การดำเนินการเพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า มีการสนับสนุนความจำเป็นพื้นฐานของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

จากการความตระหนักและเล็งเห็นความจำเป็นดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2532 กระทรวงสาธารณสุข ได้ปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้ประชาชนในประเทศไทยมีสัมภูมิหลักสุขากิบາล ครอบคลุมครัวเรือนจากร้อยละ 75 เป็นร้อยละ 90 และได้เพิ่มกลวิธีในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กรมอนามัยในฐานะผู้รับผิดชอบ จึงได้ทำโครงการรณรงค์สร้างสัมภ 100% ขึ้น และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ กรมอนามัยได้มอบรางวัลประกาศเกียรติคุณแก่

เจ้าหน้าที่ที่มีผลงานดีเยี่ยมและดีเด่นของจังหวัด ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินสัมม 100% โครงการตั้งกล่าว
ได้ดำเนินงานจนถึง ปี พ.ศ. 2542 ผลการดำเนินงานพบว่า มีสัมฤทธิ์ผลสุขภาวะครอบคลุมครัวเรือน
ร้อยละ 98.1 และปัจจุบันมีความครอบคลุมของสัมมอยู่ในอัตราใกล้เคียงกัน จากความสำเร็จตั้งกล่าว
องค์การอนามัยโลกและองค์การยูนิเซฟ ได้ให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ฝึกอบรมและ ดูงาน เป็นแบบอย่าง
ให้กับประเทศไทยที่กำลังพัฒนาได้มากศึกษาดูงานเป็นประจำ อย่างไรก็ตามปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหา
เรื่องความสะอาดของสัมมสาธารณะ

สมควรที่กรมอนามัยเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ในการดำเนินการพัฒนาสั่ง
สาธารณสุขไทย เพื่อเป็นการบูรณาการการดำเนินงานพัฒนาสั่งสาธารณสุขไทย และสร้างกระแสการ
พัฒนาห้องสั่งสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานสากลและสะอาดตามแนวคิดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

ความหมายของสัมและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

สิ่งปฏิกูล หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโลโต์ครก
หรือมีกลิ่นเหม็น (พ.ร.บ.สาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 4)

สิ่งปฏิกูลนี้ ถือเป็นแหล่งปัจจัยภูมิของการปันเปื้อนทางชีวภาพของน้ำอาหารและดิน การจัดการสิ่งปฏิกูลให้ถูกหลักสุขาภิบาลจะช่วยลดการแพร่กระจายของโรคระบบทางเดินอาหารที่มี ช่องทางการแพร่กระจายของโรคผ่านทางสิ่งปฏิกูล และไม่ทำให้เกิดแมลงที่เป็นพาหะนำโรคเข้าไป สัมผัสหรืออยู่อาศัย หรือวางไข่ ตามพ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ได้กำหนดให้อาหารที่บุคคลอาจ เข้าสู่หรือเข้าไปใช้สอยได้ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมในจำนวนที่เหมาะสม

สั่วม หมายถึงที่ถ่ายอุจจาระและปัสสาวะ (พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530 หน้า 519) หรือ สั่วมในอีกความหมายหนึ่งหมายถึง ที่ที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมและกำจัดลิ่งปฏิกูลที่ร่างกายขับออกมาก

สั่งฟ้องฟ้องในที่สาธารณะหรือสถานประกอบการที่จัดเตรียมไว้ให้ประชาชนทั่วไปใช้บริการ

สถานการณ์สัมสารณะไทย

ได้มีการจัดทำมาตราฐานแห่งนำ เพื่อการจัดการห้องสุขา และน้ำเสียในสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงขึ้น โดยถือว่าห้องสุขาเป็นจุดบริการที่สำคัญจุดหนึ่ง ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สุขา สำหรับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องมีการจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลัก คือ ก่อให้เกิด สุขลักษณะที่ดีและสร้างความพอใจแก่ผู้มาใช้บริการ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดความประทัยดพลงงานและค่าใช้จ่ายระยะยาว และในการสำรวจพบว่าหากสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงใด จัดให้มีบริหารห้องสุขาที่ดี มีความสะอาดจะทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจและ เป็นแรงจูงใจในการใช้บริการในครั้งต่อไป ตัวอย่างเช่น สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของ ปตท. จะขึ้นป้ายว่า “ห้องน้ำสะอาด” ซึ่งแสดงว่าให้ความสำคัญเรื่องล้วม (สันติวิภา พานิชกุลและคณะ ,2548)

ได้มีการศึกษาสถานการณ์ด้านสุขภาพล้วงแล็มในโรงเรียนในปี พ.ศ. 2546 – 2547 (นิตยสาร บุญญะการกุล และคณะ, 2547) พื้นที่ที่ทำการศึกษาคือ กรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค 12 จังหวัด รวมทั้งหมด 339 โรงเรียน โดยเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กรมสามัญศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล และกรุงเทพมหานคร) ผลการศึกษาพบว่า

1) ความพอดีของห้องส้วมโรงเรียน

ในภาพรวมโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ มีจำนวนห้องส้วมพอดีมาก โดยในระดับมัธยมศึกษามีความพอดีของส้วมชายและหญิงเท่ากัน แต่ในระดับประถมศึกษาพบว่า ความพอดีของห้องส้วมหญิงต่ำกว่าห้องส้วมชาย

2) สุขาลักษณะของห้องส้วมโรงเรียน

จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีสบู่เพื่อทำความสะอาดหลังใช้ส้วม ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของเชื้อโรคที่มาจากอุจจาระได้ ปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นพบว่าโรงเรียนของรัฐมีปัญหามากกว่าเอกชน และโรงเรียนระดับประถมศึกษามีปัญหามากกว่าระดับมัธยมศึกษา การจัดให้มีที่รองรับขยายที่เหมาะสมในห้องส้วมหญิงในระดับมัธยมศึกษายังพบจำนวนน้อย ถังเก็บกักน้ำไม่ถูกสุขาลักษณะ นอกจากนี้ยังพบสภาพปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสม แสงสว่างไม่พอเพียง สภาพบริเวณนอกห้องส้วมที่ยังคงพบว่ามีปัญหางานสถาปัตย์และอุปกรณ์ภายในห้องส้วมที่ชำรุดจากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงควรมีการประสานความร่วมมือในทุกระดับ ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ในการรณรงค์ให้มีการพัฒนาส้วมในโรงเรียน และส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่ให้เกิดทักษะและพฤติกรรมการใช้ส้วมที่ถูกสุขาลักษณะแก่นักเรียน

นอกจากนี้ กรมอนามัย ได้ทำการศึกษาเรื่องสถานการณ์ส้วมสาธารณะในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2547 (ปริยะดา โซคิรุณ และคณะ, 2547) โดยทำการสำรวจและเก็บข้อมูลพฤติกรรมการใช้ส้วมในที่สาธารณะและสถานบริการต่าง ๆ ได้แก่ วัด, ปั้มน้ำมัน, แหล่งท่องเที่ยว, สวนสาธารณะ, ตลาดสด, สถานีรถไฟ, สถานีขันส่ง, ริมทางเท้า, เทศบาล, ศาล, โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และห้างสรรพสินค้า ในพื้นที่ 20 จังหวัดทั่วประเทศ และทดสอบการปนเปื้อนในห้องส้วมสาธารณะเฉพาะในกรุงเทพมหานครด้วย โดยทำการสำรวจส้วมสาธารณะทั้งหมด จำนวน 1,100 แห่ง และสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการจำนวน 5,743 คน กระจายกันอยู่ทั่วประเทศ ให้มีความคลอบคลุมทั่วทุกเพศและกลุ่มอายุ ผลการศึกษาพบว่า

1) สุขาลักษณะของส้วมสาธารณะ

สภาพความสะอาดของห้องส้วมโดยรวมสะอาดปานกลาง (ร้อยละ 58.9) ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ มีกลิ่นเหม็น (ร้อยละ 34) พื้นภายในห้องส้วมเปียกฉะฉะ (ร้อยละ 65.6) ผนังมีคราบสกปรก (ร้อยละ 37.9) สภาพภาชนะใส่น้ำ และชั้นตักห้ารัตส้วม มีคราบสกปรก (ร้อยละ 48.5 และ 49.6 ตามลำดับ) พบร่วมกัน คือ ส้วมไม่ได้เตรียมอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลังการใช้ส้วม เช่น สบู่ล้างมือ (ร้อยละ 70.3) และพบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณะ คือ สภาพท่อระบายน้ำล้วงลูกและถังเก็บกักริ่ว แตก ชำรุด ร้อยละ 8.6 อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคระบบทางเดินอาหารและพยาธิได้

2) ผลการตรวจการปนเปื้อนในห้องสัมสารณณะ

การทดสอบการปนเปื้อนอุจจาระที่ติดอยู่ภายในห้องสัมสารณณะในกรุงเทพมหานคร 2 ครั้ง โดยทำการ Swab หาเชื้อ Faecal coliform Bacteria ซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่ามีการปนเปื้อนอุจจาระในห้องสัม 7 จุด คือ พื้นห้องสัม, ที่เปิดก็อกน้ำที่อ่างล้างมือ, กลอนหรือลูกบิดเปิดปิดประตู (ด้านใน) ห้องสัม, ที่รองนั่งโถสัม และที่กดโถสัมและโถปัสสาวะ ผลการตรวจ พบว่า

- (1) ที่จับสายฉีดน้ำชำระตรวจพบเชื้อโรคมากที่สุดคือ ร้อยละ 85.3
- (2) บริเวณพื้นห้องสัม ตรวจพบเชื้อโรค ร้อยละ 50.0
- (3) ที่รองนั่งโถสัม (แบบนั่งราบ) ตรวจพบเชื้อโรค ร้อยละ 31.0
- (5) ที่กดโถสัม และ(4) โถปัสสาวะ ตรวจพบเชื้อโรค ร้อยละ 7.7
- (5) ที่เปิดก็อกอ่างล้างมือ ตรวจพบเชื้อโรค ร้อยละ 6.9
- (5) กลอนประตูหรือลูกบิด ตรวจพบเชื้อโรค ร้อยละ 2.7

3) การบริหารจัดการสัมสารณณะ

เจ้าของสถานที่จะจัดให้บริการสัมสารณณะแบบแยกเพศ (ร้อยละ 76.2) และมีสัมสำหรับผู้พิการ (ร้อยละ 10.5) ส่วนใหญ่มีป้ายบอกทางแสดงที่ตั้งห้องสัม (ร้อยละ 76) และเปิดให้ประชาชนใช้ตลอดเวลาทำการ (ร้อยละ 88.7) ส่วนการดูแลทำความสะอาดนั้น จะจ้างบุคคลทำความสะอาด หรือเจ้าของสถานที่ทำความสะอาดเอง (ร้อยละ 47.1 และ 41.8 ตามลำดับ) การทำความสะอาดจะทำมากกว่า 2 ครั้งในหนึ่งวัน (ร้อยละ 39.6) แต่ไม่มีการบันทึกลงเวลาการทำความสะอาดประจำวัน (ร้อยละ 85.3) และไม่มีการควบคุมการทำงานของพนักงานทำความสะอาดโดยวิธีการบันทึก (ร้อยละ 80) พบว่า ปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุขคือ การกำจัดขยะจากถังขยะภายในห้องสัม ส่วนใหญ่ขยะเหล่านี้ (ร้อยละ 75.8) จะถูกส่งให้เทศบาลกำจัดไปกับขยะทั่วไปจากบ้านเรือน ประกอบกับผู้ใช้สัมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.3) จะทิ้งกระดาษชำระที่ใช้แล้วลงในถังขยะภายในห้องสัม ผลที่ตามมาคือการเพิ่มโอกาสให้เกิดการระบาดของโรคระบบทางเดินอาหารได้

4) พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสัมสารณณะ

ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่น (ร้อยละ 63.4) เพศหญิงและชายพอๆ กันอายุระหว่าง 20-29 ปี (ร้อยละ 31.5) การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า (ร้อยละ 25.4) มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 23.2) ส่วนใหญ่เข้าสัมเพื่อปัสสาวะ (ร้อยละ 94.8) เจ้าของสถานที่จัดเตรียมห้องสัมไว้ให้ประชาชนใช้บริการฟรี (ร้อยละ 76.9) ส่วนสัมที่ต้องจ่ายค่าบริการมีเพียงร้อยละ 54.9 เท่านั้น ให้บริการกระดาษชำระหรือสบู่สำหรับล้างมือหรือมีให้บริการทั้ง 2 อย่าง พฤติกรรมของผู้ใช้สัมส่วนใหญ่จะเลือกใช้สัมนั่งยองมากกว่านั่งราบ(ชักโครก) (ร้อยละ 83.6) เหตุผลเพราไม่สะดวกใช้สัมนั่งราบและสัมนั่งราบไม่สะอาด ส่วนผู้ที่ใช้สัมนั่งราบให้เหตุผลว่า เพราะความเคยชิน ปวดขา ใช้สัมนั่งยองแล้วลูกขี้นลำบาก และสัมนั่งยองไม่สะอาด เป็นต้น เวลาใช้สัมนั่งราบจะใช้กระดาษเช็ดหรือปูกระดาษรองที่นั่งก่อนนั่ง (ร้อยละ 45.2) ผู้ใช้บริการจะใช้ทิ้งกระดาษชำระและน้ำสำหรับทำความสะอาดหลังจากการขับถ่าย (ร้อยละ 60.8) ส่วนใหญ่ล้างมือหลังจากเข้าห้องสัมแล้ว (ร้อยละ 93.5) และร้อยละ 41.4 ยินดีจ่าย

ค่าบริการห้องส้วม ร้อยละ 63.3 ของผู้ยินดีจ่ายเงินยินดีจ่ายในราคากลางต่อครั้ง เพื่อที่จะได้ใช้ห้องส้วมที่สะอาด และมีอุปกรณ์ทำความสะอาดบริการ

ผู้ให้บริการได้เสนอปัญหาที่พบเพิ่มเติมคือ น้ำไม่ไหล (บ่อขยะครั้งหรือบางครั้ง) หรือน้ำไหลแต่ปริมาณไม่พอเพียง (ร้อยละ 7.6) ส้วมเต็ม (ร้อยละ 6.4) สภาพห้องส้วมขาดการซ่อมบำรุง เช่น กลอนประตูอ่างล้างมือชำรุด (ร้อยละ 6.3) ห้องส้วมไม่พอใช้ (ร้อยละ 5.2) และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงคือ พนักงานควรดูแลทำความสะอาดสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีคนใช้บริการเยอะ (ร้อยละ 29.3) ควรมีการซ่อมบำรุงอุปกรณ์ที่ชำรุดอย่างสม่ำเสมอ เช่น กลอนประตู ที่เปิดก็อกอ่างล้างมือ ซักโครก เป็นต้น (ร้อยละ 7.0) ควรมีแบบประเมินความพึงพอใจในการให้บริการหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้บริการ (ร้อยละ 36.0)

ต่อมาในปี 2549 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดให้มีแผนพัฒนาส้วมสาธารณะไทยขึ้นมาตั้งแต่ปี 2548 และได้เริ่มสำรวจสถานการณ์ส้วมสาธารณะปี 2549 ใน 11 กลุ่มเป้าหมาย โดยสำรวจพื้นที่นำร่อง 12 จังหวัด ได้แก่ นนทบุรี ลพบุรี ชลบุรี ราชบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี กำแพงเพชร พิษณุโลก เชียงราย กระบี่และปัตตานี รวมกลุ่มตัวอย่างส้วมสาธารณะที่สำรวจทั้งสิ้น 6,149 แห่ง และกลุ่มตัวอย่างการสำรวจพฤติกรรมการใช้ส้วมของประชาชนทั้งสิ้น 12,895 คน พบร่วมส้วมสาธารณะที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในภาพรวม ร้อยละ 9.08 ประกอบด้วย ศาสนสถาน ร้อยละ 20.6 สวนสาธารณะ ร้อยละ 0.6 สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 12.8 ตลาดสด ร้อยละ 3.1 สถานีขันส่ง ร้อยละ 0.5 สถานที่ราชการ ร้อยละ 4.0 โรงพยาบาล ร้อยละ 3.2 โรงเรียน ร้อยละ 24.4 แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 2.4 ร้านจำหน่ายอาหาร ร้อยละ 28.3 และไม่พบส้วมริมทางเท้า ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

ผลการสำรวจสถานการณ์ส้วมสาธารณะตามเกณฑ์มาตรฐานส้วมสาธารณะระดับประเทศ ในปี 2550 จำนวน 64,328 แห่ง จากการรายงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทั่วประเทศ พบร่วมส้วมสาธารณะที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 20.16 ประกอบด้วย ศาสนสถาน ร้อยละ 9.36 สวนสาธารณะ ร้อยละ 24.79 สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 21.75 ตลาดสด ร้อยละ 25.54 สถานีขันส่ง ร้อยละ 14.16 สถานที่ราชการ ร้อยละ 21.91 โรงพยาบาล ร้อยละ 48.91 โรงเรียน ร้อยละ 15.29 แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 21.88 ร้านจำหน่ายอาหาร ร้อยละ 22.68 และส้วมในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ส้วมริมทางเท้า) ร้อยละ 12.35 ผลการสำรวจสถานการณ์ยังพบอีกว่าการพัฒนาส้วมสาธารณะไทยที่ผ่านมา มีแนวโน้ม ที่ส้วมสาธารณะได้รับการพัฒนามีเพิ่มมากขึ้นและยังพบว่ามีประเด็นที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (HAS) อันดับดับแรกคือ ความสะอาด ปัญหาที่พบมากที่สุดได้แก่สภาพของการทำความสะอาด ดังนี้ ไม่ถู ไม่ล้าง ไม่สูบ ไม่ถ่าย ไม่มีกระดาษชำระหรือสายฉีดน้ำ และไม่มีสบู่ล้างมือ ประเด็นที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (HAS) รองลงมาคือ ความเพียงพอ ปัญหาที่พบได้แก่การไม่มีส้วมสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ และมีปัญหาส้วมไม่เปิดให้บริการ และความปลอดภัย ปัญหาที่พบคือ พื้นไม่แห้ง และส้วมตั้งอยู่ในที่เปลี่ยวเป็นต้น

สัมสารณ์ในต่างประเทศ

จากการสำรวจสัมสารณ์ของเมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ในพื้นที่สาธารณะ ห้าพื้นที่หลัก ได้แก่ สวนสาธารณะ ห้องสมุดสาธารณะ สถานีรัฐไฟใต้ดิน Borough Halls และ NYS Family Courts and NYC Landlord-Tenant Courts พบว่ามีปัญหาคือ

1. สัมสารณ์ไม่เพียงพอ ในสวนสาธารณะ ห้องสมุดสาธารณะ และสถานีรัฐไฟใต้ดิน
2. สัมสารณ์ของสถานีรัฐไฟใต้ดิน ทั้งหมด 52 แห่ง ไม่อยู่ในเงื่อนไขถูกหลักสุขาภิบาล (Unsanitary Conditions) ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98) ไม่ได้จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับทำให้มือแห้ง ร้อยละ 90 ไม่ได้จัดเตรียมสบู่สำหรับล้างมือ และ กระดาษชำระ ร้อยละ 23 ไม่มีอ่างล้างมือใช้งานได้อย่างน้อยหนึ่งอ่าง พบปัญหาทำงานของเดียวกันในสัมสารณ์ของสวนสาธารณะและ ห้องสมุดสาธารณะ

3. มีปัญหารื่องความไม่สะอาด เช่น ที่สถานีรัฐไฟใต้ดิน ร้อยละ 69 ของสัมทั้งหมดที่มีห้องส้วมอย่างน้อยหนึ่งห้องที่ไม่สะอาด ร้อยละ 62 พื้นไม่สะอาด ร้อยละ 60 ผนังไม่สะอาดและร้อยละ 37 มีกลิ่นเหม็น

4. มีปัญหาไม่มีการจัดเตรียมห้องสัมสารณ์สำหรับคนด้อยโอกาส (Disabled individuals) ร้อยละ 76.8 ของพื้นที่สาธารณะ ห้าพื้นที่หลัก ทั้งหมด

คณะกรรมการสุขอนามัยเมืองเชียงใหม่ สาธารณรัฐประชาธิรัฐ ประกาศว่าจะสร้างสั้มสารณ์ที่มีระดับในเขตเมืองมากขึ้น มีการติดตั้งเครื่องดับกลิ่น ขยายเวลาให้บริการในช่วงกลางคืน และให้การดูแลเป็นพิเศษ แก่ เด็ก สตรี และคนพิการ เป็นต้น นอกจากนี้ได้เตรียมการสร้างสั้มรักษาสิ่งแวดล้อม 2 แห่ง โดยจะใช้เทคโนโลยีการบำบัดสิ่งปฏิกูลเข้าช่วย ซึ่งจะช่วยลดขั้นตอนการขับสิ่งปฏิกูลสู่แหล่งกำเนิด ปัจจุบัน เมืองเชียงใหม่ มีสั้มสารณ์ 2,200 แห่ง ซึ่งรวมถึงสั้มเคลื่อนที่แบบหยดเหรียญที่มีอยู่ทั้งเมือง แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

คณะกรรมการฯ จึงได้เรียกร้องให้ร้านค้าหรืออาคาร ดำเนินงานที่ตั้งอยู่ในย่านการค้า เปิดให้ประชาชนเข้าไปใช้ โดยอาจเก็บค่าบริการหรือไม่ก็ได้ นอกจาก

เรื่องปริมาณแล้วทางการยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความสะอาดและโรคติดต่อที่มากับสั้มสารณ์ ปัจจุบันสั้มตามร้านค้าข้างทางหรืออาคารต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นแบบนั่งรับมากกว่านั่งยอง ทำให้ผู้ใช้กังวลเรื่องความสะอาด คณะกรรมการฯ จึงได้เชิญชวนให้ประชาชนหันมาใช้สั้มที่จะสร้างขึ้นใหม่ซึ่งเป็นแบบนั่งยอง ที่ถูกสุขอนามัยและเหมาะสมกับนิสัยของคนเจ็นส่วนมาก (ผู้จัดการรายวัน ,23 กุมภาพันธ์ 2547)

2. วัตถุประสงค์

- 1) ประเทศไทยมีสั้มสารณ์ที่สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ร้อยละ 60 ของกลุ่มเป้าหมาย ในปี พ.ศ. 2553
- 2) คนไทยมีพฤติกรรมการใช้สั้มสารณ์ถูกสุขลักษณะ ร้อยละ 60 ของผู้ใช้บริการ ในปี พ.ศ. 2553

3. เป้าหมาย

ปีงบประมาณ	เป้าหมาย	ร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย
พ.ศ. 2553	1. สั่งสานารณะสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย 2. ผู้ใช้มีพฤติกรรมอนามัยที่ถูกต้อง 3. การจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างถูกหลักสุขागิบาล	60 60 40

พฤติกรรมการใช้สั่งที่ถูกต้อง

1. ไม่เข็นไปเหยียบบนโถสั่งแบบนั่งราน
2. ไม่ทิ้งวัสดุอื่นนอกจากราดอาหารชาร์ล์ลงโถสั่ง
3. rad นำหัวหรือกดซักโดยครุฑุกครั้งหลังการใช้สั่ง
4. ล้างมือทุกครั้งหลังการใช้สั่ง

กลุ่มเป้าหมาย

สั่งสานารณะในสถานบริการสาธารณะ และสถานที่สาธารณะ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	ความหมาย
1. แหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว 100 อันดับแรกของ ททท. ที่มีประชาชนไปเที่ยวมากที่สุด และอุทิศงานของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช
2. ร้านจำหน่ายอาหาร	ร้านอาหารที่ผ่าน Clean Food Good Taste
3. ตลาดสด	ตลาดกลุ่มเป้าหมายของโครงการตลาดสดน่าชื่อ
4. สถานีขนส่งทางบกและทางอากาศ	
- สถานีขนส่งทางบก	สถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบก บริษัทขนส่ง (บขส.) และ สถานีรถไฟ
- สถานีขนส่งทางอากาศ	ท่าอากาศยาน ในสังกัดกรมการขนส่งทางอากาศและการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย
5. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงทั้งหมดของ <ul style="list-style-type: none"> - บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) - บริษัทปตท.บริหารธุรกิจค้าปลีกจำกัด (Jet Jiffy) - บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) - บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) - บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด - บริษัท เชฟرونประเทศไทยสำรวจและผลิต จำกัด
6. โรงเรียน	โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. โรงพยาบาล/สถานีอนามัย	7.1 โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 7.2 สถานีอนามัย (รวม โรงพยาบาลส่งเสริมสุภาพตำบล)

กลุ่มเป้าหมาย	ความหมาย
8. สถานที่ราชการ	ศala กлаг ที่ว่าการอำเภอ เทศบาล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ สำนักงานเขต ฯลฯ
9. สวนสาธารณะ	สวนสาธารณะที่มีส่วนสาธารณะบริการ
10. ศาสนสถาน	วัดส่งเสริมสุขภาพ
11. สัมภาษณ์รัมทาง	สัมภาษณ์ที่สาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
12. ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า/ ดิสเคนต์สโตร์	
ศูนย์การค้า	หมายถึง อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีพื้นที่ให้เช่าเพื่อประกอบการค้าปลีกไม่ต่ำกว่า 10,000 ตารางเมตร และมีร้านค้าย่อยเช่าประกอบธุรกิจไม่น้อยกว่า 50 ราย
ห้างสรรพสินค้าหรือการขายปลีก สินค้าทั่วไปอื่น ๆ	หมายถึง สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการหลักเกี่ยวกับการขายสินค้าใหม่หลายประเภท ซึ่งสินค้าหลักไม่ใช่สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่มหรือยาสูบ แต่เป็นการขายสินค้าทั่วไป ประเภทสิ่งถักสิ่งทอ เสื้อผ้า เครื่อง แต่งกาย เครื่องมือ เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องเรือน เครื่องใช้หรือภาชนะประจำบ้าน เช่น โต๊ะ เครื่องครัว จาน และภาชนะต่าง ๆ เครื่องทำความสะอาด เครื่องโลหะ เครื่องสำอาง หนังสือ และเครื่องเขียน เครื่องไฟฟ้า เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ อุปกรณ์กีฬา โดยจัดแยกออกเป็นแผนก ตามประเภทของสินค้า แต่อุปกรณ์ที่ได้รับการบริหารงานเดียวกัน
ดิสเคนต์สโตร์ (Discount Store)	หมายถึง ร้านค้าที่ดำเนินการขายปลีกสินค้าอุปโภค บริโภค ทั่วๆไป เน้นการขายสินค้าจำนวนมากในราคากู้ รวมถึงชุปเปอร์ เช็นเตอร์ หรือไฮเปอร์มาร์ทซึ่งเป็นร้านค้าที่วางจำหน่ายสินค้าอุปโภคที่จำเป็น ร้อยละ 80 และสินค้าทั่วไป ร้อยละ 20 และยังมีบริการอื่น ๆ เช่น ซ่อม รองเท้า ขายยา และศูนย์อาหาร

4. ผลผลิต

- 4.1 คู่มือวิชาการ 2 เรื่อง
- 4.2 จัดทำหนังสือเกี่ยวกับสัมม 1 เล่ม
- 4.3 งานวิจัย 1 เรื่อง

5. ผลลัพธ์

สัมสารณ์ในประเทศไทย สะอาด (Health) เพียงพอ (Accessibility) ปลอดภัย (Safety) และประชาชนไทยมีพุทธิกรรมอนามัยที่ดีในการใช้สัมสารณ์

6. ผู้รับผิดชอบ

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงวัฒนธรรม
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กระทรวงคมนาคม
- กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงสาธารณสุข
- มูลนิธิ สมาคม ชมรม สามพันธ์
- ผู้ประกอบการเอกชน
- หน่วยงานอื่นๆ

8. พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่เป้าหมาย(ข้อ 3)ทั่วประเทศ

9. ระยะเวลาดำเนินการ

เดือน ตุลาคม 2552 - เดือน กันยายน 2553

10. วิธีการดำเนินงาน

การพัฒนาสัมสารณ์ในประเทศไทยให้ได้มาตรฐาน เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่โรคติดต่อ และเพื่อความพึงพอใจของประชาชนคนไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะเน้นพัฒนาสัมสารณ์ในประเทศไทยให้บรรลุ 3 เรื่อง คือ สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ให้ได้มาตรฐาน หรือ Health Accessibility, Safety (HAS)

(1) สะอาด (Health) หมายถึง ส้วมจะต้องได้รับการดำเนินการให้ถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitation Conditions) เช่น ห้องส้วมและ สุขภัณฑ์ทั้งหมดจะต้องสะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น มีวัสดุ

อุปกรณ์ บริการ เช่น น้ำสะอาด สบู่ล้างมือ กระดาษชำระ เพียงพอ และมีสภาพแวดล้อมสวยงามซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้งทางร่างกาย และ จิตใจของผู้ใช้ส้วม เป็นต้น

(2) เพียงพอ หรือ สะดวก (Accessibility) หมายถึง ต้องมีส้วมให้เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้ รวมถึงผู้พิการ ผู้สูงอายุและหญิงมีครรภ์ โดยกำหนดให้ทุกสถานที่ต้องมีส้วมเสมอภาคอย่างน้อย 1 ห้อง

(3) ปลอดภัย (Safety) หมายถึง ผู้ใช้บริการจะต้องปลอดภัยขณะใช้ส้วม เช่น มีแสงสว่าง พอเพียง พื้นแห้ง แยกเพศชาย หญิง สถานที่ตั้งส้วมไม่เปลี่ยน เป็นต้น

ดังที่ได้สรุปไว้แล้วว่าการที่จะพัฒนามาตรฐานส้วมสาธารณะไทยให้ถูกหลักสุขावิบาลจะต้องดำเนินการในองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ คือ โครงสร้าง การบริหารจัดการ และพฤติกรรมการใช้ส้วมของประชาชน และจะต้องดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวเนื่องกับองค์ประกอบหลักดังกล่าวด้วยนั้น เมื่อพิจารณาให้ครบวงจรแล้วจะเห็นว่าเมื่อส้วมเต็มจะต้องมี การสูบ การขันถ่ายไปบำบัด

การจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างถูกหลักสุขावิบาล หมายถึง การสูบ การขันถ่าย และการบำบัด หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีการควบคุม ป้องกัน และดำเนินการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมิให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคระบบทางเดินอาหารและไข้พยาธิได้ รวมทั้งไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ด้วย

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ คือ ส้วมสาธารณะในประเทศไทยได้มาตรฐานร้อยละ ร้อยของพื้นที่เป้าหมายทั้ง 12 ประเภท อย่างยิ่งยืน จะใช้กลยุทธ์หลักในการดำเนินงาน 4 กลยุทธ์ ดังนี้คือ

1) กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วม (Creating Participation Strategy) เป็นการระดม ศักยภาพและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งภาคการเมือง ราชการ วิชาการ เอกชน และประชาชน เข้ามา ร่วมคิด ร่วมทำอย่างเป็นระบบ เป็นฐานปรัชญา จริงจังและต่อเนื่อง โดยมีภาคราชการ (กระทรวงและองค์กรหลักที่เกี่ยวข้อง) เป็นแกนส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการดำเนินงานอย่าง บูรณาการ และฝ่ายการเมืองให้การสนับสนุนนโยบายและงบประมาณ รวมทั้งเสริมสร้างชีด ความสามารถด้านการบริหารจัดการส้วมสาธารณะให้ สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ได้มาตรฐาน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าของสถานที่ตั้งส้วม โดยสนับสนุนให้เจ้าของสถานที่ตั้งเป็น แกนหลักของการดำเนินงานอย่างจริงจัง

2) กลยุทธ์การสื่อสารสาธารณะ (Public Communication Strategy) เป็นการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนร่วมรับรู้ ร่วมเรียนรู้ ร่วมขับเคลื่อนผ่านสื่อต่างๆ เพยแพร่ประชาสัมพันธ์ ยุทธศาสตร์การจัดการเรื่องส้วม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเจตนาرمณ และแนวทางปฏิบัติอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไป โดยการสร้างช่องทางการสื่อสารสองทาง (Two – way Communication) เพื่อแบ่งปันข้อมูลข่าวสารและรับทราบความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกรัฐดับ รวมทั้งพัฒนาระบบทั้งหมดให้เชื่อมโยงและแตกเปลี่ยนกันได้ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในแนวตั้ง และแนวราบ

3) กลยุทธ์การ ใช้มาตรการทางสังคมและมาตรการทางกฎหมาย (Social and Law Enforcement Strategy) เป็นการใช้มาตรการทางสังคมและมาตรการทางกฎหมาย เพื่อช่วยผลักดัน การดำเนินงาน เช่น บังคับใช้กฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิของประชาชน การรณรงค์ให้เกิด

วัฒนธรรมการใช้สัมทิ蒂ในสังคม ให้เกิดแบบอย่างเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอนามัย สร้างจิตสำนึกร่วมกันของครอบครัวสังคม รวมทั้งสร้างและรณรงค์เผยแพร่ภาพพึงประสงค์ของสัมมาธารณะที่ดี ยกย่องเช่น ภาคีการเมืองติดคุณบุคคล องค์กรที่สร้างคุณประโยชน์หรือเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงจูงใจและให้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดภาษี การประชาสัมพันธ์การประกาศ เกียรติคุณ เป็นต้น

4) กลยุทธ์การพัฒนาวิชาการและการเรียนรู้ (Knowledge and Learning Strategy) ดำเนินการบนระบบฐานความรู้และมีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ต่อเนื่อง และยั่งยืน และมีการพัฒนาระบบการให้บริการทางวิชาการ เพื่อการเข้าถึงข้อมูลและเกิดการเรียนรู้อย่างทั่วถึงในทุกระดับ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนา และถ่ายทอดนวัตกรรมองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

11. งบประมาณ

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

12. การประเมินผล

- 1) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและศูนย์อนามัยรายงาน เดือนละ 1 ครั้ง
- 2) สำรวจสถานการณ์สัมมาธารณะในประเทศไทยทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เป้าหมาย 1 ปี / ครั้ง
- 3) สำรวจพุทธิกรรมการใช้สัมมาธารณะของประชาชน เป้าหมาย 1 ปี / ครั้ง

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อ สัมมาธารณะในประเทศไทย สะอาด (Health) เพียงพอ (Accessibility) ปลอดภัย (Safety) ได้มาตรฐาน และประชาชนไทยมีพุทธิกรรมอนามัยที่ดีในการใช้สัมมาธารณะ ประเทศไทยจะมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาชาวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวในการให้ความสำคัญด้านการบริการ สัมมาธารณะที่มีคุณภาพและสถานที่สาธารณะต่าง ๆ โดย เจ้าของสถานประกอบการ เจ้าของสถานที่ตั้งสัมมาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญในการบริหารจัดการสัมมาธารณะ และจะประสบความสำเร็จได้ดังที่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้ใช้บริการสัมมาธารณะ

บทที่ 2

เกณฑ์มาตรฐานส้วมสาธารณณะระดับประเทศ

1. เกณฑ์มาตรฐานส้วมสาธารณะไทย

การพัฒนาส้วมสาธารณะในประเทศไทยให้ได้มาตรฐาน เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่โรคติดต่อ และเพื่อความพึงพอใจของประชาชนคนไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะเน้นพัฒนาส้วมสาธารณะในประเทศไทยให้บรรลุ 3 เรื่อง คือ สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย ให้ได้มาตรฐาน หรือ (Health Accessibility Safety (HAS)

(1) **สะอาด (Health)** หมายถึง ส้วมจะต้องได้รับการดำเนินการให้ถูกหลักสุขागิบาล (Sanitation Conditions) เช่น ห้องส้วมและสุขภัณฑ์ทั้งหมดจะต้องสะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น มีวัสดุอุปกรณ์ บริการ เช่น น้ำสะอาด สบู่ล้างมือ กระดาษชำระ เพียงพอ การเก็บกักหรือบำบัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องและมีสภาพแวดล้อมสวยงามซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้งทางร่างกาย และ จิตใจของผู้ใช้ส้วม

(2) **เพียงพอ (Accessibility)** หมายถึง ต้องมีส้วมให้เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้รวมถึงผู้พิการหรือผู้ด้อยโอกาส

(3) **ปลอดภัย (Safety)** หมายถึง ผู้ใช้บริการจะต้องปลอดภัยขณะใช้ส้วม เช่น สถานที่ตั้งส้วมไม่เปลี่ยว แยกเพศชาย หญิง มีแสงสว่างพอเพียง เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐานส้วมสาธารณะระดับประเทศ

มาตรฐาน	เหตุผล / ความจำเป็น	ข้อมูลเชิงประจักษ์*
ความสะอาด (Health :H)		
1. พื้น ผนัง เพดาน โถส้วม ที่กด โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดโถ ปัสสาวะ สะอาด ไม่มีคราบ สกปรก อยู่ในสภาพดีใช้งานได้	ไม่เป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรค	- ผลการทดสอบการปนเปื้อนอุจจาระของส้วมสาธารณะ โดยทำการ Swab หาเชื้อ Faecal coliform Bacteria เป็นตัวชี้วัด พบว่า บริเวณที่มีอุจจาระปนเปื้อนมากที่สุด คือ พื้นห้องส้วม ร้อยละ 50 รองลงมาคือที่ร่องนั่งโถส้วม ร้อยละ 31 ที่กดโถส้วม/ปัสสาวะ ร้อยละ 7.7 ที่เปิดก๊อกน้ำ อ่างล้างมือ ร้อยละ 6.9 และ กลอนประตูหรือลูกบิดประตูส้วมด้านใน ร้อยละ 2.7

มาตรฐาน	เหตุผล / ความจำเป็น	ข้อมูลเชิงประจักษ์*
2. น้ำใช้สะอาด เพียงพอ และไม่มีลูกน้ำ ยุง ภาชนะเก็บกักน้ำ ขันตักน้ำ สะอาด อุழิในสปาดี ใช้งานได้	ต้องมีน้ำใช้ สะอาด เพียงพอ เพื่อใช้รัดสัมและทำความสะอาดห้องส้วมและสุขภัณฑ์ รวมทั้งภาชนะเก็บกักน้ำและอุปกรณ์ สะอาด อุழิในสปาดี	<ul style="list-style-type: none"> - ภาชนะใส่น้ำ และขันตักน้ำรัดสั้ม มีคราบสกปรก (ร้อยละ 48.5 และ 49.6 ตามลำดับ) - จากการทดสอบการปนเปื้อน Faecal coliform Bacteria ของน้ำในภาชนะสำหรับรัดสั้มด้วยชุด SI-2 ผลการตรวจพบว่า มีการปนเปื้อนร้อยละ 26.3
3. กระดาษชำระเพียงพอต่อการใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ (อาจจำหน่ายหรือบริการพรี) หรือมีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาด อุழิในสปาดี ใช้งานได้	มีความจำเป็นต้องทำความสะอาดร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากการขับถ่ายอุจจาระ คนไทยส่วนใหญ่ชอบใช้น้ำทำความสะอาดหลังการขับถ่าย น้ำที่ใช้ต้องสะอาด เพราะน้ำจะสัมผัสกับช่องเปิดเข้าร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิง	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยที่ผู้ใช้ส้วมไม่พอใจในการบริการ ส้วมสาธารณะสูงสุด คือ ไม่มีการให้บริการสิ่งจำเป็นในการใช้ทำความสะอาดส้วด (ไม่พอใจ ร้อยละ 40.3 พอกใจน้อย ร้อยละ 37.3) - ส้วมสาธารณะ ส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลังการขับถ่าย เช่น กระดาษชำระ สายฉีดน้ำ ร้อยละ 65.0
4. อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ กระจกสะอาด ไม่มีคราบสกปรก อุழิในสปาดี ใช้งานได้	ส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยหลังการใช้ส้วมทุกครั้ง และป้องกันเชื้อโรค	<ul style="list-style-type: none"> - ได้ทำการทดสอบการปนเปื้อนอุจจาระของล้วมสาธารณะ โดยทำการ Swab หาเชื้อ Faecal coliform Bacteria เป็นตัวชี้วัด ผลการตรวจพบว่า บริเวณที่เปิดก๊อกน้ำที่อ่างล้างมือ มีการปนเปื้อนอุจจาระ ร้อยละ 6.9
5. สบู่ล้างมือ พร้อมให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ	ส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยหลังการใช้ส้วมทุกครั้ง และป้องกันเชื้อโรค	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณอ่างล้างมือของส้วมสาธารณะ มีสบู่ก้อน ร้อยละ 14.7 มีสบู่เหลว ร้อยละ 15.1 ไม่มีสบู่สำหรับล้างมือ ร้อยละ 70.3
6. ถังรองรับมูลฝอยสะอาด มีฝาปิดอุழิในสปาดี ไม่วรรเชื้ม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือหรือบริเวณใกล้เคียง	ป้องกันเชื้อโรค และไม่ก่อให้เกิดทัศนอุจจาระ	<ul style="list-style-type: none"> - ถังขยะภายในห้องส้วมถูกสุขาลักษณะ (วัสดุแข็งแรงไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด) ร้อยละ 20.1 ไม่ถูกสุขาลักษณะ ร้อยละ 35.5 และไม่มีถังขยะ ร้อยละ 44.4

มาตรฐาน	เหตุผล/ความจำเป็น	ข้อมูลเชิงประจักษ์*
7. มีการระบายน้ำดี และไม่มีกลิ่นเหม็น	ลดปัญหาความอับชื้น และการเกิดกลิ่นเหม็น	- ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ มีกลิ่นเหม็น ร้อยละ 34
8. สภาพท่อระบายน้ำถังปฏิกูลและถังเก็บกักไม่ว่าแต่กหหรือชำรุด	มีภารกิจที่ต้องช่วยสร้างภาพลักษณ์และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคระบบทางเดินอาหารและพยาธิ	- ปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุข คือ สภาพท่อระบายน้ำถังปฏิกูล และถังเก็บกัก ร้า แต่ก ชำรุด ร้อยละ 8.6
9. จัดให้มีการทำความสะอาด และระบบการควบคุมตรวจสอบ เป็นประจำ	มีการบริหารจัดการที่ดี มีผู้รับผิดชอบจัดระบบวิธีการ ความถี่ในการทำความสะอาด เพื่อให้สัมภาระน้ำใช้อยู่เสมอ	- กลอนประตู อ่างล้างมือขาดการซ่อมบำรุง ร้อยละ 6.3 และเสนอแนะให้มีคนดูแลทำความสะอาด สม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีคนใช้มาก ร้อยละ 29.3
ความเพียงพอ (Accessibility :A)		
10. จัดให้มีสัมภาระสำหรับผู้พิการ ผู้สูงวัย หญิงตั้งครรภ์ และประชาชนทั่วไปอย่างน้อยหนึ่งที่	ความสะดวก และปลอดภัย เพื่อให้ผู้ที่มีปัญหาทางสุขภาพสามารถใช้สัมภาระได้	- มีบริการสัมภาระคนพิการ ร้อยละ 10.5
11. สัมภาระจะพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ	เพื่อความสะดวก ความจำเป็นและเพียงพอต่อการใช้งาน	- การจัดการสัมภาระจะเปิดให้ประชาชนใช้ตลอดเวลาทำการ ร้อยละ 88.7
ความปลอดภัย (Safety :S)		
12. บริเวณที่ตั้งสัมภาระไม่ติดกับผู้ลับตา / เปเลี่ย	ลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานห้องสัมภาระเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งเห็นด้วย ร้อยละ 92.26
13. กรณีที่มีห้องสัมภาระตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็นห้องสัมภาระชาย - หญิง โดยมีป้ายหรือสัญลักษณ์ชัดเจน	ความเป็นสัดส่วน และปลอดภัยในชีวิต	- เจ้าของสถานที่จะจัดให้บริการสัมภาระแบบแยกเพศ ร้อยละ 76.2
14. ประตู ที่บันเปิด-ปิด และที่ล็อกด้านใน สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้	เพื่อความปลอดภัย	- ผู้ให้บริการสัมภาระได้เสนอปัญหาที่พบเพิ่มเติม คือ สภาพห้องสัมภาระซ่อมบำรุง เช่น กลอนประตู อ่างล้างมือชำรุด ร้อยละ 6.3 และเสนอแนะว่า ควรมีการซ่อมบำรุง

มาตรฐาน	เหตุผล/ความจำเป็น	ข้อมูลเชิงประจักษ์*
		อุปกรณ์ที่ชำรุดอย่างสม่ำเสมอ เช่น กลอนประตู ที่เปิดก็อก อ่างล้างมือ ชักโครก เป็นต้น ร้อยละ 7.0
15. พื้นห้องล้วมแห้ง	ป้องกันการลื่นหล� ลดการเจริญเติบโตของเชื้อโรค ลดกลิ่นเหม็น	- พื้นภายในห้องล้วมเปียกและ ร้อยละ 65.6
16. แสงสว่างเพียงพอ สามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณ	มองเห็นความสะอาดชัดเจนป้องกัน การเกิดอุบัติเหตุ และลดปัญหา อาชญากรรม	- ส้มสาอารณะของโรงเรียนใน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและ เทศบาล มีแสงสว่างในห้องล้วม ไม่พอเพียง ร้อยละ 47.9 และ 40.0 ตามลำดับ

หมายเหตุ :

*รายงาน 1. การศึกษา สถานการณ์ส้วมสาอารณะในประเทศไทย กรมอนามัย (2547)

2. การศึกษา สถานการณ์ด้านส้วมในโรงเรียน กรมอนามัย (2547)

2. การประเมิน

ผ่านมาตรฐาน จำนวน 16 ข้อ

แบบประเมินเกณฑ์มาตรฐานสัมสารณะระดับประเทศ

หน่วยงาน / ประเภท

สถานที่ตั้ง

จำนวนอ่างล้างมือ ที่ จำนวนห้องส้วม ที่ จำนวนที่ปัสสาวะ ที่

เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการประเมิน	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ความสะอาด (Health : H)		
1. พื้น ผนัง เพดาน โถส้วม ที่ก่อโดยส่วน โถปัสสาวะ ที่ก่อโดยปัสสาวะ สะอาด ไม่มีคราบสกปรก อยู่ในสภาพดีใช้งานได้		
2. น้ำใช้สะอาด เพียงพอ และไม่มีลูกน้ำขุ่น ภาชนะเก็บกักน้ำ ขันตักน้ำ สะอาด อยู่ในสภาพดีใช้งานได้		
3. กระดาษชำระเพียงพอต่อการใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ (อาจจำหน่ายหรือบริการฟรี) หรือ สายฉีดน้ำชำระที่สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้		
4. อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ กระจก สะอาด ไม่มีคราบสกปรก อยู่ในสภาพดีและใช้งานได้		
5. สบู่ล้างมือ พร้อมให้ใช้ ตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ		
6. ถังรองรับมูลฝอย สะอาด มีฝาปิด อยู่ในสภาพดี ไม่ว่าชื้ม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือ บริเวณใกล้เคียง		
7. มีการระบายอากาศดี และ ไม่มีกลิ่นเหม็น		
8. สภาพท่อระบายน้ำสีงปืนภูมิฐานและถังเก็บกักไม่ร้าวแตกหรือชำรุด		
9. จัดให้มีการทำความสะอาด และระบบการควบคุมตรวจสอบ เป็นประจำ		
ความเพียงพอ (Accessibility : A)		
10. จัดให้มีส้วมนั่งรับสำหรับผู้พิการ ผู้สูงวัย หญิงตั้งครรภ์และประชาชนทั่วไปอย่างน้อยหนึ่งที่		
11. ส้วมสาธารณะพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ		
ความปลอดภัย (Safety : S)		
12. บริเวณที่ตั้งส้วมต้องไม่มีอยู่ที่ลับตา/เปลี่ยว		
13. กรณีที่มีห้องส้วมตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็นห้องส้วมสำหรับชาย – หญิง โดยมีป้ายหรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจน		
14. ประตู ที่จับเปิด – ปิด และที่ล็อคด้านใน สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้		
15. พื้นห้องส้วมแห้ง		
16. แสงสว่างเพียงพอ สามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณ		

หมายเหตุ : HAS คือ ความสะอาด (Health : H), ความเพียงพอ (Accessibility : A), ความปลอดภัย (Safety : S)

สรุปผลการประเมิน

☐ ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ทั้ง 16 ข้อ	ลงชื่อ.....	ผู้ประเมิน
☐ ต้องปรับปรุง (ข้อ.....)	ตำแหน่ง.....	หน่วยงาน
		วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจงการใช้เกณฑ์มาตรฐานสัมสารณะ ระดับประเทศ กระทรวงสาธารณสุข

เกณฑ์มาตรฐาน	คำชี้แจง
1. พื้น ผนัง เพดานโถส้วม ที่ก่อโถส้วม โถปัสสาวะ ที่ก่อโถปัสสาวะ สะอาด ไม่มีคราบสกปรก อยู่ในสภาพดีใช้งานได้	<ul style="list-style-type: none"> - ความสะอาด หมายถึง ไม่มีฝุ่น ทรายกัย - ไม่มีคราบสกปรก ให้ล้างเกตบริเวณซอกมุม คอห่าน ภายใน ภายนอกโถส้วมและโถปัสสาวะด้วย
2. น้ำใช้สะอาด เพียงพอ และไม่มีลูกน้ำยุ่ง ภาชนะ เก็บกักน้ำ ขันตักน้ำ สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้	<ul style="list-style-type: none"> - น้ำสะอาด หมายถึง น้ำใส ไม่มีตะกอน (มองดูด้วยตา) - ไม่มีลูกน้ำยุ่งลาย หมายถึง ไม่มีลูกน้ำยุ่งในภาชนะ เก็บกักน้ำ และรวมถึงในภาชนะใส่ไม้ดอกไม้ประดับ ที่ตั้งอยู่ในห้องส้วมและบริเวณโดยรอบห้องส้วมด้วย
3. กระดาษชำระเพียงพอต่อการใช้งานตลอดเวลา ที่เปิดให้บริการ (อาจจำหน่ายหรือบริการฟรี) หรือสายฉีดชำระที่สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีมีกระดาษชำระ กระดาษชำระต้องอยู่ในภาชนะ ที่เตรียมไว้หรือที่แขวนโดยเฉพาะ - กรณีมีน้ำประปาเปิดได้ตลอดเวลาต้องมีสายฉีดน้ำชำระ - กรณีสถานที่ที่ไม่มีน้ำประปาหรือมีน้ำประปาเปิด ได้บ้างบางเวลาหรือขาดแคลนน้ำ ให้พิจารณา น้ำ ภาชนะเก็บกักน้ำ ขันตักน้ำสะอาดสามารถใช้น้ำ ดังกล่าวทำความสะอาดร่างกาย ได้ถือว่าควรผ่าน การประเมิน ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับคุลพินิจของผู้ประเมิน
4. อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ กระจก สะอาด ไม่มีคราบ สกปรก อยู่ในสภาพดี และใช้งานได้	<ul style="list-style-type: none"> - อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ กระจก ให้ล้างเกตครบสกปรก หรือคราบสีดำ บริเวณซอก รอยต่อระหว่างโลหะกับ เนื้อกระเบื้อง และก๊อกน้ำด้วย
5. สนับล้างมือ พร้อมให้ใช้ ตลอดเวลาที่เปิด ให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> - สนับล้างมือ ควรอยู่ในภาชนะใส่สบู่โดยเฉพาะถ้าเป็น สนบุ่เหลวที่ก่อสนบุ่ต้องใช้งานได้
6. ถังรองรับมูลฝอย สะอาด มีฝาปิด อยู่ในสภาพดี ไม่ร้าวซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณ ใกล้เคียง	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องไม่มีขยะมูลฝอย สะอาด มีฝาปิด และต้องไม่มี ขยะมูลฝอยล้นออกมานอกถัง
7. มีการระบายน้ำอากาศดี และ ไม่มีกลิ่นเหม็น	<ul style="list-style-type: none"> - การระบายน้ำอากาศดี หมายถึง มีช่องระบายน้ำอากาศ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง หรือมีเครื่อง ระบายอากาศ - ไม่มีกลิ่นเหม็น หมายถึง ไม่มีกลิ่นของอุจจาระ และ ปัสสาวะและต้องไม่มีกลิ่นเหม็นขณะราดน้ำหรือ กดชักโครก ซึ่งเป็นกลิ่นจากท่อหรือบ่อเกรอะที่ไหล ย้อนขึ้นมา โดยปกติส่วนที่มีการติดตั้งท่อระบายน้ำอากาศ จากรถยนต์ตั้งสั้มและบ่อเกรอะจะไม่มีปัญหานี้

เกณฑ์มาตรฐาน	คำชี้แจง
8. สภาพท่อระบายน้ำสิ่งปฏิกูลและถังเก็บกักไม่ร้าวแตก หรือชำรุด	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่พบรอยแตกร้าวของท่อ ถังเก็บกัก และฝาปิดบ่อเก็บ กักสิ่งปฏิกูล
9. จัดให้มีการทำความสะอาด และระบบการควบคุม ตรวจตราเป็นประจำ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทำความสะอาด เป็นประจำทุกวัน ควรทำความสะอาดอย่างน้อย วันละ 2 ครั้ง - จัดระบบให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมตรวจสอบเพื่อให้ การทำความสะอาดห้องส้วมให้สะอาดอยู่เสมอ
10. จัดให้มีส้วมนั่งรับสำหรับผู้พิการ ผู้สูงวัย หญิงตั้งครรภ์และประชาชนทั่วไปอย่างน้อยหนึ่งที่ ให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ส้วมนั่งรับ จะเป็นแบบซักโคโรกหรือราดหน้ากีดี ในกรณีที่โรงเรียนไม่มีคนพิการหรือผู้สูงอายุ หรือไม่มีผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้ส้วมนั่งรับ ถือว่าควรผ่านการประเมินทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุลพินิจ ของผู้ประเมิน
11. ส้วมสาธารณะพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่เปิด ให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องส้วมและอุปกรณ์ในห้องส้วมทุกอย่างพร้อมใช้งาน กรณีที่ชำรุดและอยู่ระหว่างซ่อมแซมให้ติดป้ายบอกว่า ชำรุดอยู่ระหว่างซ่อมแซม
12. บริเวณที่ตั้งส้วมต้องไม่อยู่ที่ลับตา/เปลี่ยว	<ul style="list-style-type: none"> -
13. กรณีที่มีห้องส้วมตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็น ห้องส้วมสำหรับชาย – หญิง โดยมีป้ายหรือ สัญลักษณ์ที่ชัดเจน	<ul style="list-style-type: none"> -
14. ประตู ห้องน้ำ ที่ลับเปิด – ปิด และที่ล็อกด้านใน สะอาด อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้	<ul style="list-style-type: none"> -
15. พื้นห้องส้วมแห้ง	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นห้องส้วมและบริเวณล้างมือต้องแห้ง หากพบว่า บางครั้งพื้นภายในห้องส้วมไม่แห้ง แต่ถ้าพื้นไม่ลื่น และไม่มีน้ำซึ่งถือว่าควรผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้ขึ้นอยู่กับคุลพินิจของผู้ประเมิน
16. มีแสงสว่างเพียงพอ สามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณ	<ul style="list-style-type: none"> - แสงสว่างอย่างน้อย 100 ลักซ์ หรืออาจใช้วิธีจ่ายๆ คือ ในคนسا.ly ตามเกตติสามารถมองเห็นลายมือที่อยู่ห่างจาก ตาประมาณ 1 ฟุต ได้ชัด แสดงว่าแสงสว่างเพียงพอ

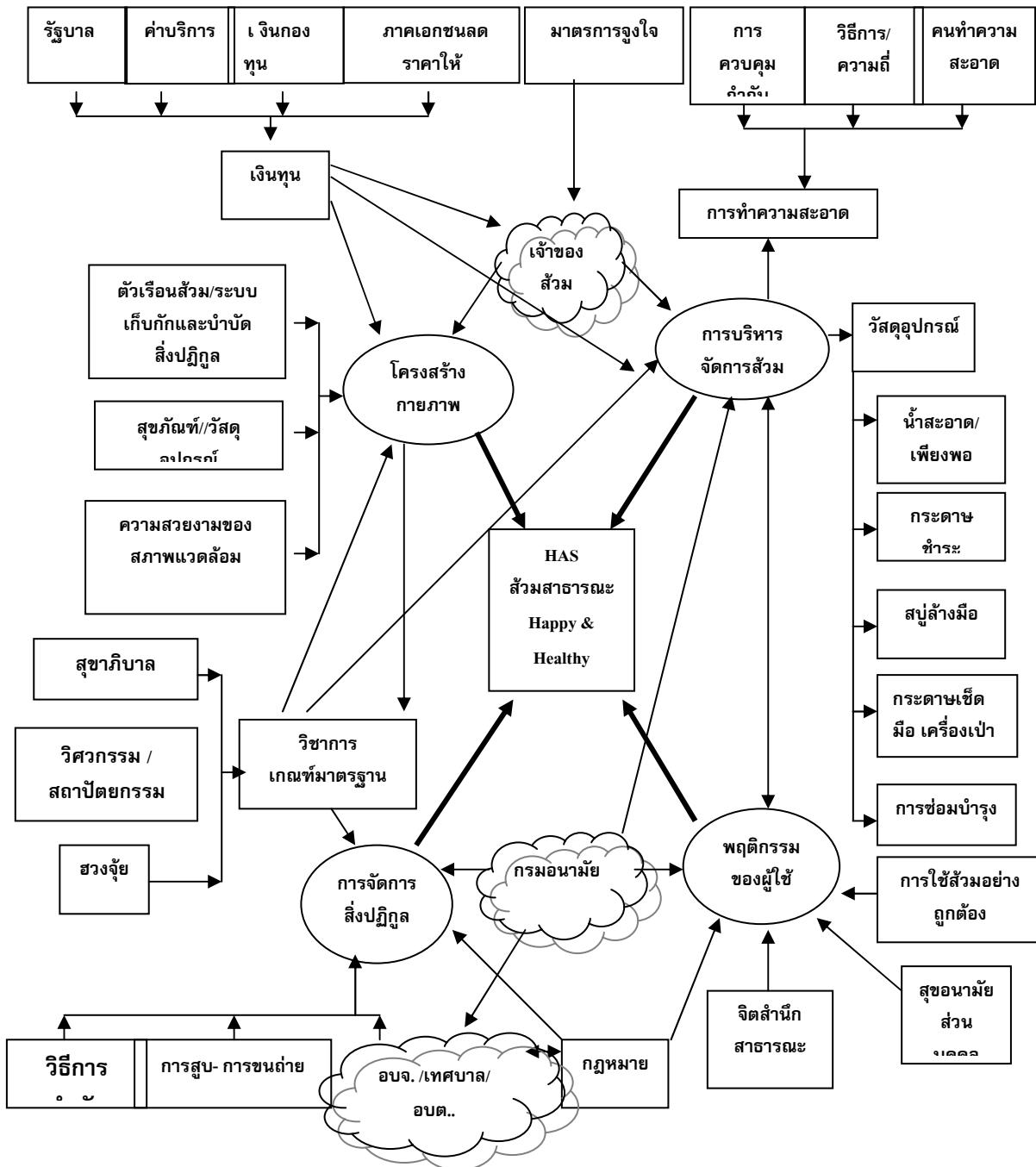
บทที่ 3

การดำเนินงาน

1. กรอบแนวคิดการพัฒนาส้วมสาธารณะไทย
2. **Strategy Map** ยุทธศาสตร์ “การพัฒนาส้วมสาธารณะไทยและ การจัดการสิ่งปฏิกูล”
3. วิธีดำเนินการภายใต้แต่ละกลยุทธ์
4. การดำเนินงานภายใต้ 6 KEY FUNCTION
5. นโยบาย ปี 2553
6. แผนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาส้วมสาธารณะไทย ปี 2553
7. รายละเอียดในแต่ละกิจกรรม
 - 7.1 การประกวดสุดยอดส้วมแห่งปี 2553
 - 7.2 การศึกษาสถานการณ์ส้วมสาธารณะตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับประเทศ (HAS)
 - 7.3 โครงการรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์ (Toilet Cleaning Days)
 - 7.4 การจัดตั้งชุมชนรักษ์ส้วม/ส้วมยิ่ง
 - 7.5 การตรวจประเมิน ยกระดับ และมอบป้ายสัญลักษณ์ มาตรฐาน
8. การรายงาน ติดตามประเมินผล

1. กรอบแนวคิดการพัฒนาสัมสារณะไทย

จะเห็นว่าการพัฒนา มาตรฐานสัมสារณะไทย ให้ถูกหลักสุขาภิบาลเน้น

องค์ประกอบหลัก 4 ประการ

A-Architecture

โครงสร้าง

B-Behavior

พฤติกรรมการใช้สัมมูล

C-Cleaning

การทำความสะอาด

D-Disposal

การจัดการสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์หลักในการดำเนินงาน 4 กลยุทธ์ ดังนี้คือ

2. กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วม (Creating Participation Strategy)
3. กลยุทธ์การสื่อสารสาธารณะ (Public Communication Strategy)
4. กลยุทธ์การใช้มาตรการทางสังคมและมาตรการทางกฎหมาย
(Social and Law Enforcement Strategy)
5. กลยุทธ์การพัฒนาวิชาการและการเรียนรู้
(Knowledge and Learning Strategy)

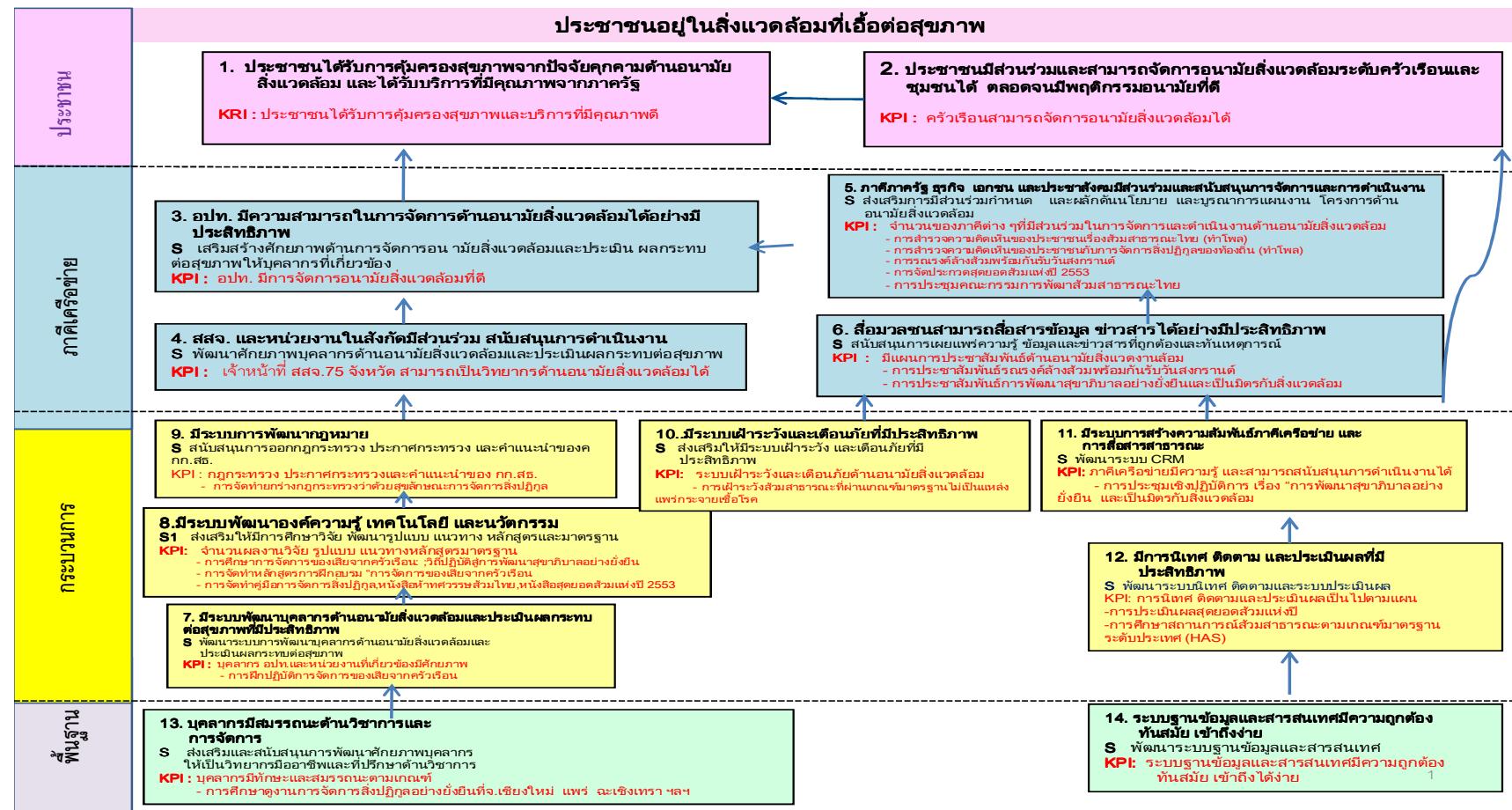
2. Strategy Map ยุทธศาสตร์ “การพัฒนาสัมภารณ์ไทย”

วิสัยทัศน์ ประชาชนได้รับบริการสัมภารณ์ที่ได้มาตรฐาน มีพัฒนาระบบในการใช้สัมภ์ที่ถูกต้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ

วัตถุประสงค์ 1.เพื่อยกระดับมาตรฐานให้สัมภารณ์มีความสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย

2.เพื่อให้ประชาชนมีพัฒนาระบบในการใช้สัมภารณ์มีความสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย

3.เพื่อผลักดันและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ

3. วิธีดำเนินการภายใต้แต่ละกลยุทธ์

กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วม ได้แก่

1. การสร้างภาคีเครือข่ายและพันธมิตร

-การจัดเวทีสาธารณะ “เรื่อง สัมมาธารณะไทย”

2. การสร้างการมีส่วนร่วม ได้แก่

-การประชุมคณะกรรมการสัมมาธารณะไทย

-การสนับสนุนการจัดตั้งชมรมคนรักษ์สัมม/สั้มยิ้ม

-การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสัมมาธารณะไทย(ทำโพล)

-การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนกับการจัดการสิ่งปฏิกูลของห้องถัง(ทำโพล)

-การประชุมรับฟังความคิดเห็น(ร่าง)กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์การสื่อสารสาธารณะ ได้แก่

-การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ

-การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

-การสนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์แก่พันธมิตรเครือข่าย

-การรณรงค์ล้างสัมพร้อมกันรับวันสงกรานต์

-การจัดนิทรรศการเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

-การจัดทำหนังสือ “ห้ามควรซื้อสัมภัยไทย”

-การจัดทำหนังสือ สุดยอดสัมภัยปี 2552

กลยุทธ์การใช้มาตรการทางสังคมและทางกฎหมาย ได้แก่

1. การสร้างแรงจูงใจ และมาตรการทางสังคม

-การประกวดสุดยอดสัมภัยแห่งปี

-การตรวจประเมินยกระดับและมอบป้ายสัญลักษณ์มาตรฐาน

-การยกย่องเชิดชูสถานที่ตั้งสัมภัยดี

2. มาตรการทางกฎหมาย

-การยกร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล

-ส่งเสริมการออกบทบัญญัติและข้อบัญญัติห้องถัง

กลยุทธ์การพัฒนาวิชาการและการเรียนรู้ ได้แก่

-การศึกษาการจัดการของเลี้ยงจากครัวเรือน: จากวิถีปฏิบัติสู่การพัฒนาสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน

-การจัดทำคู่มือการจัดการสิ่งปฏิกูล

-การศึกษาดูงานการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างยั่งยืนที่จังหวัดเชียงใหม่ แพร่ ฉะเชิงเทราฯ

-การฝึกปฏิบัติการจัดการของเลี้ยงจากครัวเรือน

-การเฝ้าระวังสัมมาธารณะที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานไม่เป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อโรค

4. การดำเนินงานภายใต้ 6 KEY FUNCTION

4.1 Surveillances

- การสำรวจสถานการณ์สัมารณาและ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการใช้ส้วมที่ถูกต้อง
- การเฝ้าระวังสัมารณาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานไม่เป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อโรค

4.2 Research & Development

- การศึกษาการจัดการของเลี้ยงจากครัวเรือน: จากวิถีปฏิบัติสู่การพัฒนาสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน

4.3 Consumer Protection

- การตรวจประเมินยกระดับและมอบป้ายสัญลักษณ์มาตรฐาน
- การประกวดสุดยอดส้วมแห่งปี
- การยกย่องกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล
- ส่งเสริมการออกบทบัญญัติและข้อบัญญัติท้องถิ่น
- การสนับสนุนการจัดตั้งชมรมคนหักษ์ส้วม/ส้วมยิ้ม
- การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสัมาราณะไทย(ทำโพล)
- การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนกับการจัดการสิ่งปฏิกูลของห้องถ่าย(ทำโพล)
- การประชุมรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล

4.4 Founder Alliance

- หน่วยงานภาครัฐและเอกชนดำเนินงานพัฒนาสัมมิเนียมรับผิดชอบของตนเอง

4.5 Provider Support

- การประชุมคณะกรรมการสัมาราณะไทย
- ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”
 - ศึกษาดูงานการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างยั่งยืน
 - คุ้มครองการจัดการสิ่งปฏิกูล
 - การรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันส่งกรานต์ (Toilet Cleaning Day)
 - การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ
 - การสนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์แก่พันธมิตรเครือข่าย

4.6 Monitoring & Evaluation (M&E)

- กรมอนามัยนิเทศงานศูนย์อนามัยที่ 1-12
- ผู้ตรวจงานกระทรวงฯ นิเทศงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รายงานผู้ตรวจกระทรวงฯ
- ศูนย์อนามัยและสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม รายงานอธิบดีกรมอนามัยตามรายกิจกรรมทุก 3 เดือน
- ศูนย์อนามัย และสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม รายงานอธิบดีกรมอนามัยตามตัวชี้วัดทุก 3 เดือน
- กรมอนามัยรายงานผู้ตรวจงานกระทรวงฯ ทุก 6 เดือน
- การประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการสำรวจส้วมสาธารณะ

5. นโยบาย ปี 2553

1. นายวิทยา แก้วภราดัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มอบนโยบายการพัฒนาส้วมสถานีอนามัย โดยเน้นว่าส้วมทุกสถานีอนามัยต้องได้มาตรฐาน HAS ในปีนี้สำนักอนามัย สิ่งแวดล้อมจึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนให้เกิดสัมมติทุกสถานีอนามัย และขอให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและศูนย์อนามัย รายงานผลการดำเนินงาน โดยให้แยกการรายงานเป็น setting โรงพยาบาลและสถานีอนามัย (รวมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)

2. เพื่อให้การพัฒนาส้วมวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอปรับเปลี่ยนรายสัมภาระเป็นวัดส่งเสริมสุขภาพ เพื่อบูรณาการไปกับโครงการวัดส่งเสริมสุขภาพ

3. เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาส้วมสอดคล้องกับการลดภาวะโลกร้อนและเพิ่มพลังงานทางเลือก การดำเนินงานพัฒนาส้วมสาธารณะ กรมอนามัยจะเน้นหลักการทำงานแบบการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6. แผนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาสัมารณะไทย

การพัฒนาสุขภาวะอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปี 2553

กิจกรรม	เดือน	หมายเหตุ
1. การขับเคลื่อนภาคีเครือข่ายสัมารณะ	ต.ค.52-ก.ย.53	
1.1 การนำเสนอผลการสำรวจ "สั้มรถไฟ" และรับรอง มาตรฐานสถานีรถไฟ	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
1.2 สัมવัด(ประชุมความร่วมมือระดับผู้บริหาร)	พ.ย.52	
1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
1.4 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
1.5 บริษัทผู้จ้างหานายห้ามันเชือเพลิง	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
1.6 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
1.7 พิธีมอบรางวัล สั้มตีทุกสถานีอนามัย ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	ธ.ค. 52	
2. การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสัมารณะไทย(ทำโพล)	พ.ย. 52	
3. ประชุมคณะกรรมการการพัฒนาสัมารณะไทย	พ.ย. 52	
4. การประเมินตัวสินสุดยอดสัมมแห่งปี ระดับประเทศไทย 2552	พ.ย. 52 – ธ.ค.52	
5. พิธีแจกรางวัล สุดยอดสัมมแห่งปี 2552	ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
6. การเฝ้าระวังสัมารณะที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานไม่เป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อโรค	พ.ย. 52 – ธ.ค.52	
7. การจัดเวทีสัมารณะ เรื่อง “สัมารณะไทย”	4 ครั้ง ยังไม่ระบุเวลา/สถานที่	
8. การรณรงค์ “ล้างสัมพร้อมกันรับวันสงกรานต์” (Toilet Cleaning Days)	เม.ย.53	
9. การศึกษาสถานการณ์สัมารณะตาม เกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศไทย (HAS)	ก.ค.-ส.ค.53	
10. การจัดประกวดสุดยอดสัมมแห่งปี 2553	ก.ค.-ส.ค.53	
11. การจัดทำหนังสือ “ห้าทศวรรษสัมมไทย”	ต.ค.52.-ก.ย. 53	
12. การจัดทำหนังสือสุดยอดสัมมแห่งปี 2552	ยังไม่ระบุเวลา	
13. การศึกษาการจัดการของเสียจากครัวเรือน:	ต.ค.52-ก.ย. 53	

กิจกรรม	เดือน	หมายเหตุ
จากวิถีปฏิบัติสู่การพัฒนาสุขภาวะอย่างยั่งยืน		
14.จัดทำหลักสูตร การฝึกอบรม “ การจัดการของเสียจากครัวเรือน”	ต.ค.52	
15.ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาสุขภาวะอย่างยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	พ.ย. 52	
16.ศึกษาดูงานการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างยั่งยืนที่ จังหวัดเชียงใหม่ แพร่ ฉะเชิงเทรา ฯ	พ.ย. 52	
17.คู่มือการจัดการสิ่งปฏิกูล	ธ.ค. 52	
18.การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนกับการจัดการสิ่งปฏิกูลของท้องถิ่น (ทำโพล)	ก.พ. 53	
19.การฝึกปฏิบัติการจัดการของเสียจากครัวเรือน	ก.พ.-ส.ค.53	
20.การจัดทำயกร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล		
20.1 การประชุมคณะกรรมการยกร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล	พ.ย. 52	
20.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นยก (ร่าง)กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล	ม.ค. 53	

7. รายละเอียดในแต่ละกิจกรรม

7.1 การประกวดสุดยอดส้วมแห่งปี 2553 (Best Public Toilet of the Year 2010)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ใช้ห้องส้วมเกิดความตระหนักในการรักษาความสะอาดห้องส้วม
2. เพื่อให้เจ้าของสถานที่ตั้งส้วมเกิดความตระหนักในการพัฒนาบำรุงรักษาส้วมให้สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย

วิธีการดำเนินงาน

1. ประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อให้เจ้าของสถานที่ตั้งส้วมสมัคร หรือประชาชน ส่งภาพถ่าย สถานที่ตั้งของส้วมสาธารณะที่ตนประทับใจเมื่อใช้บริการ พร้อมทั้งระบุถึงสิ่งที่พึงพอใจ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด ความสวยงาม และการบริการ มาที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด (สสจ.) ถ้าสถานที่ตั้งล้วมอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ส่งไปที่สำนักงานเขตในพื้นที่

2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด /กรุงเทพมหานคร ประสานงานกับเจ้าของสถานที่ตั้งส้วมให้ สมัครเข้าร่วมประกวดส้วม โดยให้จัดทำสื่อเสนอ (เช่น รูปถ่าย VCD Power point อื่น ๆ) และบรรยาย การบริหารจัดการส้วมอย่างไร ส้วมจึงสะอาด ปลอดภัย พร้อมทั้งประเมินดูแลงวดตามแบบประเมิน ส้วมสาธารณะสะอาด ปลอดภัย โครงการประกวดสุดยอดส้วมแห่งปี ส่งไปที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด / สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

3. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด /กรุงเทพมหานคร รวบรวม แล้วส่งรายชื่อสุดยอดส้วมแห่ง ปีประจำจังหวัดไปให้ศูนย์อนามัย/สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

4. ศูนย์อนามัย/กรุงเทพมหานคร คัดเลือกสุดยอดส้วมแห่งปีระดับเขต ในแต่ละ setting เพื่อส่งเข้าประกวดระดับประเทศ พร้อมทั้งสรุปประเด็น/เหตุผลความพึงพอใจของประชาชนต่อ ส้วมสาธารณะ ระดับเขตส่งให้ กับสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

5. ดำเนินการตัดสินระดับประเทศโดยคณะกรรมการตัดสินระดับประเทศไทยที่จัดตั้งไว้พร้อมทั้งสรุป ประเด็น/เหตุผลความพึงพอใจของประชาชนต่อส้วมสาธารณะระดับประเทศ

6. ทำการมอบรางวัลให้กับสถานที่ตั้งส้วมที่ได้รับรางวัลสุดยอดส้วมแห่งปี พร้อมทั้งเผยแพร่และ ประกาศเกียรติคุณ

7. สิ่งจูงใจ รางวัลสิ่งจูงใจ

1. ระดับจังหวัด 2. ระดับศูนย์เขต	- ใบประกาศเกียรติคุณจากผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับ เจ้าของสถานที่ตั้ง - ใบประกาศเกียรติคุณ สำหรับเจ้าของสถานที่ /กรุงเทพมหานคร

3. ระดับศูนย์เขต /กรุงเทพมหานคร - ใบประกาศเกียรติคุณสำหรับพนักงานทำความสะอาด
4. ระดับประเทศ - เงินรางวัล 10,000 บาท พร้อมป้ายประกาศเกียรติคุณสำหรับเจ้าของสถานที่
5. ระดับประเทศ - เงินรางวัล 3,000 บาท พร้อมป้ายประกาศเกียรติคุณสำหรับพนักงานทำความสะอาด

ระยะเวลาดำเนินการ

ระดับ	ระยะเวลารับสมัคร	ตรวจประเมิน	ประกาศผลการตัดสิน
ระดับจังหวัด	ธันวาคม 2552 - 30เมษายน 2553	1-31 พฤษภาคม 2553	1 มิถุนายน 2553
ระดับเขต/ กทม.		1-30 มิถุนายน 2553	1 กรกฎาคม 2553
ระดับประเทศ		1 กรกฎาคม - 30 กันยายน 2553	มกราคม 2554

เกณฑ์สำหรับการพิจารณา “การประกวดสุดยอดสัมภเวชี”

- ต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานสัมภารณ์ ระดับประเทศ กระทรวงสาธารณสุข
- ควรประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมแล้วแต่กรณี จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ ได้แก่
 - มีสัมภารับผู้พิการ ผู้สูงอายุ ได้มาตรฐานตามกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548
 - การประหยัดพลังงาน เช่น มีการออกแบบห้องสัมภเพื่อให้ประหยัดไฟฟ้า น้ำ มีชักโครกให้ช่วยกันประหยัดไฟฟ้า น้ำ กระดาษชำระฯลฯ
 - ความสะอาดสวยงาม บริเวณภายในและภายนอกอาคาร มีดันไม้ ดอกไม้ประดับ ฯลฯ
 - ความสะดวกสบาย เช่น
 - มีกระดาษ เช็ดมือ
 - มีที่สำหรับเปลี่ยนผ้าอ้อมเด็ก
 - ภายในสัมภแต่ละห้องมีตะขอหรือที่วางสัมภาระ
 - มีที่นั่งรอหน้าห้องสัมภ ฯลฯ
 - มีการนำเอาสมุนไพรมาวางไว้ในห้องสัมภเพื่อเกิดกลิ่นหอม ฯลฯ
 - มีโพสเตอร์ สติกเกอร์ แสดงพฤติกรรมการใช้สัมภที่ถูกต้อง ฯลฯ

ใบสมัครสุดยอดส้วมแห่งปี 2553

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้มีการดำเนินงานโครงการพัฒนาส้วม
สาธารณะไทย เพื่อให้ส้วมสาธารณะไทยสะอาด เพียงพอ ปลอดภัย และผู้ใช้มี
พุติกรรมการใช้ส้วมที่ถูกต้อง ส่งใบสมัครพร้อมรูปถ่ายมาได้ที่สำนักงานสาธารณสุขทุก
จังหวัด ศูนย์อนามัยที่ 1-12 หรือสำนักงานเขตทุกเขต กรุงเทพมหานคร

ชื่อสถานที่ส้วมสาธารณะ ประเภท.....
ที่อยู่ปัจจุบัน
โทรศัพท์หมายเลข โทรศัพท์มือถือ.....
ผู้รับผิดชอบดูแลทำความสะอาด
(นาย/นาง/นางสาว) นามสกุล.....

ผู้ส่งชื่อ(นาย/นาง/นางสาว) นามสกุล.....
ตำแหน่ง
โทรศัพท์หมายเลข โทรศัพท์มือถือ.....

ลงชื่อ..... ผู้ส่ง
(.....)
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

แบบรายงานผลการประกวดสุดยอดสัมเมชีพปี 2553 ระดับเขต/กรุงเทพมหานคร

ประเภท สัมสารณ์	ระดับ	ชื่อหน่วยงาน	ที่อยู่	ผู้ติดต่อประสานงาน	เบอร์โทรศัพท์และ โทรศัพท์มือถือ
สถานศึกษา	ระดับประถมศึกษาสังกัดรัฐบาล				
	ระดับมัธยมศึกษาสังกัดรัฐบาล				
	ระดับประถมศึกษาสังกัดเอกชน				
	ระดับมัธยมศึกษาสังกัดเอกชน				
	ระดับอุดมศึกษา				
แหล่งท่องเที่ยว	สังกัดรัฐ				
	สังกัดเอกชน				
สวนสาธารณะ					
สถานที่ราชการ	ศาลากลาง/ที่ว่าการอำเภอ				
	เทศบาล/อบต./สำนักงานเขต				
	อื่นๆ เช่น สสจ.,สสอ.				
ร้านจำหน่าย อาหาร					
ตลาดสด					
ห้างสรรพสินค้า/ ศูนย์การค้า					

ประเภท สัมสารณ์	ระดับ	ชื่อหน่วยงาน	ที่อยู่	ผู้ติดต่อประสานงาน	เบอร์โทรศัพท์และ โทรศัพท์มือถือ
โรงพยาบาล	โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป				
	โรงพยาบาลเอกชน				
	โรงพยาบาลชุมชน				
	สถานีอนามัย (รวม โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบล)				
สถานีบริการ น้ำมันเชื้อเพลิง	ถนนสายหลัก				
	ถนนทั่วไป				
สถานีขนส่ง					
ศูนย์สถาน					
สัมสารณ์ ริมทาง					
อาชีวศึกษา					
อื่นๆ					

7.2 การศึกษาสถานการณ์สัมสารณ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับประเทศ (HAS)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์สัมสารณ์ในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการสัมสารณ์

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาสถานการณ์สัมสารณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศทั้ง 13 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ตลาดสด โรงเรียน สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร สวนสาธารณะ สถานที่ราชการ โรงพยาบาล ศาสนสถาน สั่งริมทาง ห้างสรรพสินค้า/ดิสเคนสโตร์ และอาชีวศึกษา ในพื้นที่ศึกษาภายใต้ความรับผิดชอบของศูนย์อนามัยทั้ง 12 เขต

2. กลุ่มประชากรตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ศึกษาทั้ง 13 Setting ซึ่งสุ่มเลือกจากจังหวัดที่เป็นที่ตั้งศูนย์อนามัยหรือเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของพื้นที่ภายใต้ความรับผิดชอบของศูนย์อนามัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งเขตของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามพื้นที่ศึกษาภายใต้ความรับผิดชอบของศูนย์อนามัยทั่วประเทศ ซึ่งมีทั้งหมด 12 ศูนย์

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างจาก 12 ศูนย์อนามัย ศูนย์ละ 2 จังหวัด โดยสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งศูนย์อนามัยหรือเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของพื้นที่ภายใต้ความรับผิดชอบของศูนย์อนามัย

ขั้นตอนที่ 3 การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเป้าหมายของแต่ละจังหวัดโดยใช้ตารางการหาจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (ยุทธ ไวยวรรณ์, 2546) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{M^2 NPQ}{e^2 (N - 1) + M^2 PQ}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของตัวอย่าง
	β^2	=	ค่าไคสแควร์ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\beta^2 = 3.841$)
	N	=	ขนาดของประชากร
	P	=	สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (P = 0.5)
	Q	=	1 - P = 1 - 0.5 = 0.5
	e	=	เปอร์เซ็นต์ของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (e = .05)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 3.1 แบบสำรวจสัมสารณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ
- 3.2 แบบสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้บริการสัมสารณ์

4. การวิเคราะห์ผล

ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOWS ซึ่งสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของข้อมูลสถานการณ์สัมสารณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศตามกลุ่มและพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนดรอบการดำเนินงาน
2. จัดทำแบบสำรวจสัมสารณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ และแบบสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้บริการสัมสารณ์
3. ประชุมคณะกรรมการเพื่อชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรม
4. ศูนย์อนามัยดำเนินการสำรวจสถานการณ์สัมสารณ์และพฤติกรรมผู้ใช้บริการสัมสารณ์ในพื้นที่เป้าหมายโดยดำเนินการสำรวจ 2 ครั้ง คือก่อนดำเนินโครงการ และหลังดำเนินการ
5. วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลการสำรวจเป็นรายเขต
6. จัดส่งข้อมูลมา�ังส่วนกลางเพื่อประมวลผลข้อมูลเป็นภาพรวมของประเทศไทย
7. นำเสนอข้อมูลผลการสำรวจ
8. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

ระยะเวลาดำเนินการ

เดือนตุลาคม 2552 – เดือนกันยายน 2553

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นำข้อมูลผลการสำรวจและข้อเสนอแนะจากการสำรวจสถานการณ์สัมสารณณะโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของระดับประเทศไปสู่การตัดสินใจในการพัฒนาสัมสารณณะของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานต่อไป

1. ได้ฐานข้อมูลสถานการณ์สัมสารณณะตามเกณฑ์มาตรฐานของประเทศและพฤติกรรมการใช้สัมสารณณะของประชาชน
2. นำข้อมูลสถานการณ์สัมสารณณะตามเกณฑ์มาตรฐานไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาสัมสารณณะทั้งจังหวัด
3. ได้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปวางแผนพัฒนาสัมสารณณะของประเทศไทยให้ได้มาตรฐาน
4. ประเมินความสำเร็จตามเป้าหมายในปี 2553 ของการพัฒนาสัมสารณณะให้ได้มาตรฐานและพฤติกรรมการใช้สัมของประชาชน

7.3 โครงการรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์ (Toilet Cleaning Days)

วัตถุประสงค์

- เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริหาร เจ้าของส้วมสาธารณะ ผู้รับผิดชอบบดูแลส้วม ประชาชน ผู้ใช้บริการได้ตระหนักรักษาความสะอาดในเรื่องการบำรุงรักษาและการทำความสะอาด ส้วม
- เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบำรุงรักษาและการทำความสะอาดส้วมสาธารณะ เป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

เป้าหมายการรณรงค์

พื้นที่ 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ในส้วมสาธารณะ 12 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

- แหล่งท่องเที่ยว
- ร้านจำหน่ายอาหาร
- ตลาดสด
- สถานีขนส่งทางบก และ สถานีขนส่งทางอากาศ
- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- โรงเรียน/สถานศึกษา
- โรงพยาบาล/สถานีอนามัย (รวมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)
- สถานที่ราชการ
- ศาสนสถาน
- สวนสาธารณะ
- พื้นที่สาธารณะในความรับผิดชอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ห้างสรรพสินค้า / ศูนย์การค้า / ดิสเคนต์สโตร์

ระยะเวลาดำเนินการ

กิจกรรม Toilet Cleaning Day ดำเนินการรณรงค์ ตั้งแต่ วันที่ 1 - 7 เมษายน 2553

ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรมอนามัย โดยสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม จัดทำโครงการฯ และประชาสัมพันธ์
- ประชุมคณะกรรมการ และประสานความร่วมมือหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
- ประสานศูนย์อนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและเจ้าของสถานที่ ๆ ฯลฯ เพื่อขอความร่วมมือและดำเนินการรณรงค์บำรุงรักษา และทำความสะอาดส้วมสาธารณะตามขั้นตอน
- กรมอนามัย สนับสนุนการดำเนินงาน ลือ สิ่งพิมพ์ ให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

5. ศูนย์อนามัยประสานการจัดกิจกรรมรณรงค์ทำความสะอาดส้วม และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในเขตตัวผิดชอบ พร้อมกันในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และรายงานพร้อมรูปถ่ายให้กรมอนามัยเพื่อรวบรวมจัดทำรายงาน

6. ส่วนกลางโดยกรมอนามัย กรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดทั่วประเทศจัดงานรณรงค์ทำความสะอาดส้วมสาธารณสุชพร้อมกัน

7. ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
2. ศูนย์อนามัยที่ 1-12
3. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และกรุงเทพมหานคร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ส้วมสาธารณะถูกสุขาลักษณะ สะอาด ปลอดภัยนำไปใช้
2. ส้วมสาธารณะมีการบำรุงรักษาทำความสะอาดอย่างถูกวิธีเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ
3. ประชาชนผู้ใช้บริการส้วมสาธารณะให้ความร่วมมือรักษาความสะอาดในการใช้ส้วม

แบบตอบรับการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์
ประจำปี 2553

- ชื่อ-สกุลผู้ตอบแบบตอบรับ.....**
ตำแหน่ง.....
หน่วยงาน
 อบต อบจ. เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร
 โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชน
 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานีอนามัย วัด โรงเรียน
 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สถานีขึ้นส่ง สถานีรถไฟ อื่นๆ ระบุ.....
ที่อยู่.....

1. การเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์ ประจำปี 2553

- 1.1 ยินดีเข้าร่วม
 1.2 ไม่ยินดีเข้าร่วม เนื่องจาก.....

2. ปัญหา/อุปสรรคในการจัดกิจกรรมรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์

ประจำปี 2553 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 2.1 ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมสั้น
 2.2 การให้ความร่วมมือภายในหน่วยงาน
 มาก ปานกลาง น้อย
 2.3 อื่น ๆ ระบุ.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการจัดกิจกรรมรณรงค์ล้างส้วมพร้อมกันรับวันสงกรานต์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 3.1 เป็นกิจกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน
 3.2 เป็นการส่งเสริมและป้องกันสุขภาพในช่วงหน้าร้อน
 3.3 เป็นกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนหันมาให้ความใส่ใจในการใช้ส้วมสาธารณะ
 3.4 อื่น ๆ ระบุ.....

4. ท่านมีหน่วยงานใดที่ให้การสนับสนุนหรือไม่

- ไม่มี มี คือ.....

5. ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมรณรงค์ฯ

.....

.....

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ที่สละเวลา และส่งตอบแบบรับมาที่ โทรสาร 02-590-4200 กลุ่มพัฒนาการสุขาภิบาล สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ต.ติวนันท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
 หมายเหตุ: ขอความกรุณาส่งรายละเอียดและภาพกิจกรรมการณรงค์ใส่แผ่นซีดี ส่งมาที่กรมอนามัย

ตัวอย่างแบบตอบรับจัดทำเพื่อประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมรณรงค์ฯ

7.4 การจัดตั้งชุมชนรักษาส้วม/ส้วมยิม

จัดตั้งชุมชนรักษาส้วม/ส้วมยิม นำร่องศูนย์ฯ ละ 1 ชุมชน

1. จัดประชุม ภาคีเครือข่าย

- ชี้แจงนโยบาย การพัฒนาส้วมสาธารณะไทย
- ตั้งคณะกรรมการดำเนินงานชุมชนระดับจังหวัด
- กำหนด เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับ การประเมินผลงานของชุมชน

2. ติดตามและประเมินผล (M&E)

3. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของชุมชนพร้อมทั้งสรุปบทเรียน

- ตัวอย่าง -

โครงสร้างองค์กรภาคีเครือข่าย ชุมชนรักษาส้วม/ส้วมยิม กรมอนามัย

ประกอบด้วย

1. ประธานชุมชน ระดับจังหวัด

- คัดสรรมาจากการประธานชุมชนระดับจังหวัด อำเภอ เทศบาล

2. ประธานชุมชนระดับเขต

- คัดสรรมาจากการประธานชุมชนจังหวัดในเขตนั้นๆ

3. ประธานชุมชนระดับภาค

- คัดสรรมาจากการประธานชุมชนระดับเขตในแต่ละเขตพื้นที่

4. ประธานองค์กรภาคีเครือข่ายชุมชนรักษาส้วม/ส้วมยิม กรมอนามัย

- คัดสรรมาจากการประธานระดับภาคทั้ง 4 ภาค เพื่อดำรงตำแหน่งประธานภาคีเครือข่าย

5. ประธานภาค 4 ภาค ประกอบด้วย

- ภาคกลาง 25 จังหวัด
- ภาคอีสาน 19 จังหวัด
- ภาคเหนือ 17 จังหวัด
- ภาคใต้ 14 จังหวัด

ระเบียบการจัดตั้งชุมชน คนรักษ์สัมม/สัมยิม ระดับจังหวัด

จังหวัด

คนรักษ์สัมม/สัมยิม หมายถึง กลุ่มบุคคลผู้มีความมุ่งมั่นตั้งใจ รวมตัวกันเพื่อช่วยกัน ดูแลผลประโยชน์ของประชาชนและคุ้มครองสุขภาพผู้บริโภค โดยการเฝ้าระวังรักษามาตรฐาน ให้สัมม สาธารณะ สะอาด เพียงพอ ปลอดภัย มีบริการที่ดีเพื่อการประกันคุณภาพ

หมวดที่ 1

ชื่อ-สถานที่-สัญลักษณ์

1. ชื่อชุมชน
2. สถานที่ตั้งชุมชน
3. ตราหรือสัญลักษณ์ของชุมชน (ถ้ามี)

หมวดที่ 2

วัตถุประสงค์

4. วัตถุประสงค์ของชุมชนฯ
 - 4.1 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบสัมมสาธารณะ ปรับปรุง แก้ไขให้สัมมในความรับผิดชอบ ได้มาตรฐาน HAS
 - 4.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปร่วมกันเล็งเห็นและทราบถึงการใช้สัมมที่ถูกวิธีและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพื่อรักษาให้สัมมสาธารณะสะอาดและน่าใช้อยู่่เสมอ
 - 4.3 อื่น ๆ (ถ้ามี)

หมวดที่ 3

สมาชิก

5. สมาชิกชุมชนมี 2 ประเภท
 - 5.1 สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลทั่วไป ห้างร้าน หรือบริษัทที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจสมัครเข้าเป็น สมาชิกเพื่อรวมตัวกัน ดูแลผลประโยชน์ของประชาชนและคุ้มครองสุขภาพผู้บริโภค โดยการเฝ้าระวังรักษาสัมมสาธารณะให้ได้มาตรฐาน HAS
 - 5.2 สมาชิกกิจกรรมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคคลธรรมด้า หรือสถาบัน ซึ่งกรรมการเห็นชอบ หรือเชิญให้เข้าเป็นสมาชิกกิจกรรมศักดิ์ และสมาชิกยอมรับเป็นทางการ
 - 5.3 การเข้าเป็นสมาชิก ผู้ที่มีความประสงค์เข้าเป็นสมาชิกต้องยื่นความจำนงต่อประธานชุมชน หรือเลขานุร ตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้
 - 5.4 การพิจารณาคำขอเข้าเป็นสมาชิก เมื่อพิจารณาแล้วอนุมัติให้เป็นสมาชิกจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 30 วัน นับแต่วันอนุมัติ
 - 5.5 วันเริ่มสมาชิกภาพ เริ่มตั้งแต่วันที่คณะกรรมการมีมติรับเข้าเป็นสมาชิก

หมวดที่ 4

การพั้นสมาชิกภาพ

5.6 การพันจากสมาชิกภาพ ดังนี้

- ตาย
- ลาออกจากยื่นหนังสือลาออกจากต่อประธานฯ
- คณะกรรมการลงมติให้ออกและลบชื่อออกจากเป็นสมาชิก หรือด้วยเหตุอื่น คือ
 - กระทำการใดๆ ที่ทำให้กรรมเลื่อมเลี้ยงโดยเจตนา
 - กระทำการละเมิดระเบียบข้อบังคับโดยเจตนา
 - ไม่ชำระค่าบำรุง (ถ้ามี)

หมวดที่ 5

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

5.7 สิทธิของสมาชิก

5.8 สมาชิกมีหน้าที่

1. เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้และข่าวสารของชมรมฯ
2. ขับเคลื่อนการพัฒนาสัมมาธารณะทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน HAS
3. สนับสนุนงานของชมรมให้ดำเนินไปตามเป้าหมายที่วางไว้

หมวดที่ 6

ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงประจำปี

5.9 ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุง (ถ้ามี)

หมวดที่ 7

สวัสดิการของสมาชิก

5.10 สมาชิกจะได้รับสิทธิสวัสดิการ (ถ้ามี)

หมวดที่ 8

คณะกรรมการ

5.11 คณะกรรมการจากชมรมประกอบด้วย

1. ประธาน 1 คน
2. รองประธาน 2 คน
3. เลขาธุการ 1 คน
4. ผู้ช่วยเลขานุการ 1 คน
5. เหรัญญิก 1 คน

6. ผู้ช่วยเหล่ายุวชน 1 คน
 7. นายทะเบียน 1 คน
 8. ปฏิคม 1 คน
 9. ประชาสัมพันธ์ 1 คน
 10. ผู้ตรวจบัญชี 1 คน (ต้ามี)
 11. คณะกรรมการบริหารหรืออื่นใด 1 คน
- และดำรงตำแหน่งได้var 2 ปี

5.12 คณะกรรมการแต่ละตำแหน่งให้มีการแบ่งหน้าที่ตามความเหมาะสม

หมวดที่ 9

การประชุมสมาชิก

5.13 การจัดประชุมสมาชิกประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

หมวดที่ 10

การเงินและการดำเนินการ

5.14 ดำเนินการจัดตั้งตามความเหมาะสม

หมวดที่ 11

เบ็ดเตล็ด

ชึ้นระเบียบดังกล่าวควรได้รับการเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด / สาธารณสุขจังหวัด / นายกเทศมนตรี ตามความเหมาะสม

7.5 การตรวจประเมิน ยกระดับ และมอบป้ายสัญลักษณ์มาตรฐาน

วิธีการดำเนินงาน

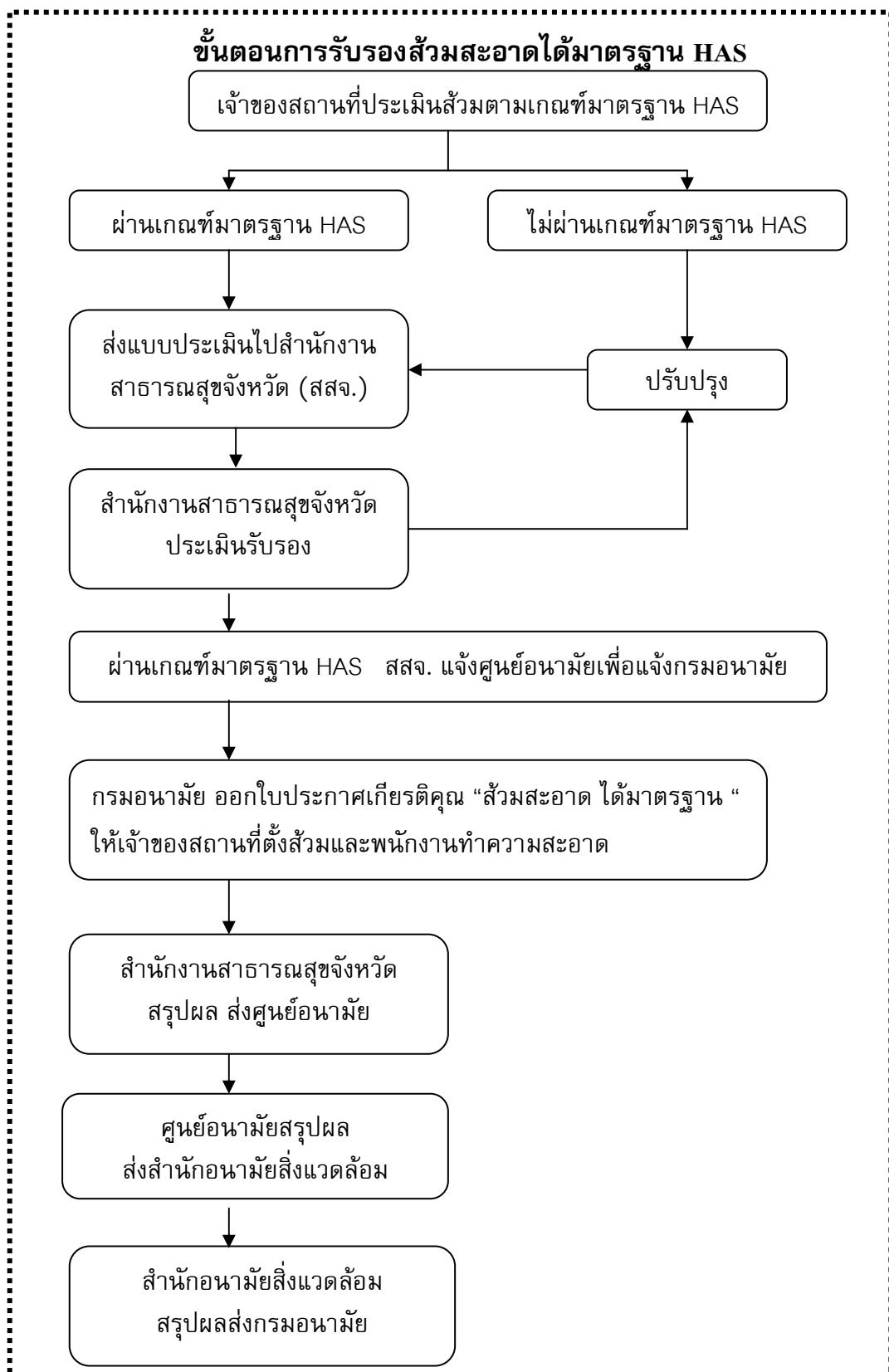
1. การประเมิน

- เจ้าของสถานที่ตั้งสั่งติดต่อที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อขอรับการประเมินสั่ง
 - คณะกรรมการรับรองมาตรฐานสั่งสาธารณสุขระดับจังหวัด ทำการสำรวจประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสั่งสาธารณสุขระดับประเทศ (HA)

2. การรับรองมาตรฐาน

คณะกรรมการรับรองมาตรฐานสั่งสาธารณสุขระดับจังหวัด ประสานศูนย์อนามัยที่จังหวัดสังกัดเพื่อขอรับใบประกาศหรือป้ายสัญลักษณ์มาตรฐานสั่งสาธารณสุขระดับจังหวัด เพียงพอ ปลอดภัย (HAS) เพื่อมอบให้กับเจ้าของสถานที่ตั้งสั่งที่ผ่านการประเมิน (รายละเอียดตามขั้นตอนการรับรองสั่งสาธารณสุขได้มาตรฐาน)

3. การประกาศเกียรติคุณ

จังหวัดทำการมอบใบประกาศหรือป้ายสัญลักษณ์มาตรฐาน และประกาศเกียรติคุณให้กับเจ้าของสถานที่ตั้งสั่วมที่ผ่านการประเมิน

4. การติดตามตรวจสอบ

ติดตามตรวจสอบ โดยคณะกรรมการรับรองมาตรฐานสั่วมสาธารณระดับจังหวัดและศูนย์อนามัย ปีละ 2 ครั้ง

8. การรายงาน ติดตามประเมินผล

ระบบรายงานผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาสั่วมสาธารณะ ปีงบประมาณ 2553 มีการประเมินผลเป็น 2 ระยะ คือ การประเมินระหว่างการปฏิบัติงาน และประเมินหลังการดำเนินงานลิ้นสูด

การประเมินระหว่างการปฏิบัติงาน

1. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อมรวบรวมข้อมูลจาก ศูนย์อนามัย ที่ 1 - 12 ในการดำเนินโครงการพัฒนาสั่วมสาธารณะ ใน Setting ต่างๆ จำนวน 12 Setting ในส่วนที่รับผิดชอบ เป็นประจำทุกเดือน ทางโทรศัพท์ หรือทาง E-mail krittiya@anamai.mail.go.th ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1.รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาสั่วมสาธารณะ พร้อมงบประมาณที่ได้รับและงบประมาณที่ใช้ไป เป็นประจำทุกเดือน ภายในวันที่ 20 ของแต่ละเดือน

1.2 รายงานผลตามตัวชี้วัดสั่วมสาธารณะไทยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (HAS) ใน 12 Setting จำแนกรายจังหวัด ในพื้นที่รับผิดชอบ เป็นประจำทุกเดือน ภายในวันที่ 20 ของแต่ละเดือน

2.การประกันคุณภาพโดยภาครัฐ เอกชนและภาคประชาชน

2.1 การตรวจประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานสั่วมสาธารณะไทยและมอบสัญลักษณ์ มาตรฐาน โดยคณะกรรมการรับรองมาตรฐานสั่วมสาธารณะระดับจังหวัด และศูนย์อนามัย

2.2 การประเมินสถานการณ์สั่วมสาธารณะตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ (HAS) / พฤติกรรมการใช้สั่วมสาธารณะ

การประเมินหลังการดำเนินงานสิ้นสุด

โดยการสุ่มสำรวจสถานการณ์สั่วมสาธารณะตามเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ มาเปรียบเทียบกับเป้าหมายการดำเนินงาน

แบบฟอร์มการรายงานทั้ง 2 แบบให้ดูในภาคผนวก 3 และ 4

